

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาเรื่อง “ภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนชนในการรับรู้ของผู้ชมกลุ่มเด็ก” ผู้ศึกษาได้ใช้ระเบียบวิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) โดยวางรูปแบบการนำเสนอผลการศึกษาด้วยวิธีการบรรยายเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) โดยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนที่ 1 ตัวแทนผู้ผลิตภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนชน เน้นเรื่องวัตถุประสงค์ของภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนชน ที่ผู้ผลิตต้องการสื่อสารไปยังผู้ชมกลุ่มเด็ก

ส่วนที่ 2 การรับรู้ของผู้ชมกลุ่มเด็กที่มีต่อภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนชน ในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การจดจำโดยทั่วไปเกี่ยวกับภาพยนตร์การ์ตูน เรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนชน และการตีความข้อคิดและคติสอนใจที่แฝงอยู่ในภาพยนตร์การ์ตูน เรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนชน รวมถึงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ชมกลุ่มเด็กที่มีต่อภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนชน

ผลการศึกษามีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 วัตถุประสงค์ของภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนชน ที่ผู้ผลิตต้องการสื่อสารไปยังผู้ชมกลุ่มเด็ก

เพื่อให้ผลการศึกษามีความชัดเจน ได้วางรูปแบบการนำเสนอโดยใช้วิธีการบรรยายร่วมกับคำให้สัมภาษณ์ โดยแบ่งประเด็นการสัมภาษณ์ได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ของภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนชน ที่ผู้ผลิตต้องการสื่อสาร ไปยังผู้ชมกลุ่มเด็ก

จากการศึกษาพบว่า วัตถุประสงค์ของภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนชน ที่ผู้ผลิตต้องการสื่อสารไปยังผู้รับสารที่เป็นผู้ชมกลุ่มเด็กมี 2 ประการ ได้แก่

1. เพื่อให้ความบันเทิง
2. เพื่อให้ข้อคิดและคติสอนใจ

โดยสามารถอธิบายได้ดังต่อไปนี้

เพื่อให้ความบันเทิง

จากการศึกษาพบว่า การให้ความบันเทิงกับผู้ชมนับเป็นวัตถุประสงค์สำคัญอันดับแรกของภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนซน ที่ผู้ผลิตต้องการสื่อสารไปยังผู้ชม โดยเฉพาะผู้ชมกลุ่มเด็ก ซึ่งนับเป็นกลุ่มผู้รับสารกลุ่มเป้าหมายหลักของภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้ โดยมุ่งเน้นให้ภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้เป็นภาพยนตร์การ์ตูนที่ให้ทั้งความบันเทิงและสาระกับผู้ชมกลุ่มเด็ก

โสภิตา ธรรมสังคีติ กรรมการผู้จัดการของบริษัท โฮมรันเอ็นเทอร์เทนเมนต์ จำกัด กล่าวว่

“... เราเน้นความบันเทิง สนุก แต่มีสาระ อยากให้เด็กได้สนุกสนานกับการ์ตูนคุณภาพ ที่ส่งเสริมจินตนาการ ได้ข้อคิดดี ๆ กลับไปคิดด้วย บทของเราสนุกเด็กน่าจะชอบ” (โสภิตา ธรรมสังคีติ, สัมภาษณ์)

ทั้งนี้จากประเด็นดังกล่าว ปรีดา อัครจันทโชติ หัวหน้าทีมผู้เขียนบทภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้ กล่าวว่า

“...เป้าหมายอันดับแรกเลยคือขอให้เด็กได้สนุกและมีความสุข เราเน้นความบันเทิง เน้นความสนุกเป็นหลัก เราไม่ได้ตั้งเป้าว่าเด็กได้รับสารนี้แล้วต้องนำไปปฏิบัติขนาดนั้น แค่ให้เขาได้สนุกและสุขกับสิ่งที่เขาได้ดู” (ปรีดา อัครจันทโชติ, สัมภาษณ์)

และเนื่องด้วยภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้มีผู้ชมกลุ่มเป้าหมายหลักคือผู้ชมกลุ่มเด็ก ดังนั้นผู้ผลิตภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้จึงให้ความสำคัญกับการสร้างสรรค์เนื้อหาของภาพยนตร์การ์ตูนที่เติมเต็มไปด้วยความบันเทิงแฝงไว้ด้วยสาระ แต่ไม่มีฉากหรือเนื้อหาที่มีความรุนแรงปรากฏอยู่ ดังที่ โสภิตา ธรรมสังคีติ กรรมการผู้จัดการของบริษัท โฮมรันเอ็นเทอร์เทนเมนต์ จำกัด กล่าวถึงประเด็นนี้ว่า

“...แต่ที่เราพยายามป้องกันเลยคือความรุนแรง เพราะอย่างการ์ตูนญี่ปุ่นจะมีเยอะพอกระเบิดลง เราจะไม่มีแบบนั้น แต่จะมีแบบนุ่มนวล เบา ๆ แค่นั้น แม้แต่ตัวละครที่เราเซ็ทเป็นตัวร้าย อย่างแก๊งค์เอ็กซ์ไฟร์เนีย ยังร้ายแบบตลก ๆ ชอบแกล้งเด็กผู้หญิง แต่ไม่คิดทำให้เพื่อนบาดเจ็บจริง ๆ ...” (โสภิตา ธรรมสังคีติ, สัมภาษณ์)

ทั้งนี้จากประเด็นดังกล่าว ปรีดา อัครจันทโชติ หัวหน้าทีมผู้เขียนบทภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้ กล่าวอย่างสอดคล้องกันว่า “...เราเอาความสนุกเป็นตัวตั้ง แต่ไม่ได้สนุกไปถึงขั้นตีหัว ยิงปืน วางระเบิด จุดไฟเผาบ้าน เราขอไม่มีฉากแบบนั้น ฉากความรุนแรงถ้าจะปรากฏโดยไม่มีเหตุผลอะไรก็ไม่เอา ต่อให้แลกมาด้วยเสียงหัวเราะของคนดูเราก็ไม่เอา...” (ปรีดา อัครจันทโชติ, สัมภาษณ์)

เพื่อให้ข้อคิดและคติสอนใจ

จากการศึกษาพบว่า การให้ข้อคิดและคติสอนใจกับผู้ชมกลุ่มเด็กนับเป็นวัตถุประสงค์สำคัญอีกประการหนึ่งของภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนชนที่ผู้ผลิตต้องการสื่อสารไปยังผู้ชมกลุ่มเด็ก เพื่อให้ภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้เป็นภาพยนตร์การ์ตูนที่มีคุณภาพเรื่องหนึ่งที่ทำให้ทั้งความบันเทิงและป๊อปปูล่าไปด้วยสาระ โดยการสอดแทรกข้อคิดและคติสอนใจไว้ในเนื้อหาเกือบทุกตอน รวมถึงคำพูดของผู้บรรยายท้ายตอนเกี่ยวกับข้อคิดและคติสอนใจในแต่ละตอน เพื่อเสริมความเข้าใจของเด็กที่ชัดเจนยิ่งขึ้นด้วย โดยประเด็นหลักของข้อคิดและคติสอนใจที่ผู้ผลิตต้องการสื่อสารไปยังผู้ชมกลุ่มเด็กมี 3 ประเด็นหลัก ได้แก่ ประเด็นเรื่องการรับผิดชอบต่อตนเอง การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่น และประเด็นเรื่องมิตรภาพระหว่างเพื่อน

โสภิตา ธรรมสังคีติ กรรมการผู้จัดการของบริษัท โฮมรันเอ็นเทอร์เทนเมนต์ จำกัด กล่าวว่

...โฟร์แองจีเทอมหนึ่งจะเน้นความน่ารักสดใสของสี่สาวโฟร์แองจี ให้ข้อคิดคติสอนใจเกี่ยวกับหน้าที่เด็กทั่ว ๆ ไปที่เด็กควรมีกับตัวเอง หน้าที่ของเด็กดี อย่างไม่ควรแก๊งเพื่อน ไม่ควรมาสาย และมีมิตรภาพระหว่างเพื่อน ควรรักกันช่วยเหลือกัน เป็นหัวข้อใหญ่ ๆ ที่สอดแทรกในแต่ละตอน ตัวกาลละแมร์จะสอนเยอะ เพราะกาลละแมร์จะรวมความไม่ดีไว้ส่วนหนึ่ง เช่น ชอบมาโรงเรียนสาย ทำการบ้านไม่เสร็จ ไม่ตั้งใจเรียน ชอบหลับในห้อง แต่ทุกตอนกาลละแมร์จะได้บทเรียน ส่วนโฟร์แองจีเทอมสอง จะมีแอ็คชั่น มีการต่อสู้ของผู้ร้ายจากต่างดาว เพราะอยากได้กลุ่มเด็กผู้ชายมาดูเพิ่ม ข้อคิดที่แทรกเข้าไปอยากให้มีการพัฒนา อย่างหน้าที่ของเด็กดี บวกกับสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัว เช่น เรื่องเพื่อน ธรรมชาติ จะสอนเด็กว่าการสตีฟสัตว์ไม่ได้มีนะ ต้นไม้ก็มีหัวใจนะ... (โสภิตา ธรรมสังคีติ, สัมภาษณ์)

กลวิธีการสื่อสารข้อคิดและคติสอนใจในภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนชน

ทีมผู้ผลิตมีกลวิธีการสอดแทรกข้อคิดและคติสอนใจอย่างกลมกลืนไปกับความสนุกสนานของเนื้อเรื่อง เพื่อให้ผู้ชมกลุ่มเด็กสามารถรับรู้ เข้าใจ และซึมซับข้อคิดและคติสอนใจที่สอดแทรกอยู่ในภาพยนตร์การ์ตูนได้ง่ายยิ่งขึ้น โดยอาศัยบุคลากรทีมเขียนบทที่มีหัวหน้าทีมเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านวรรณกรรมเด็กเป็นอย่างดี จึงมีประสบการณ์ในการสื่อสารกับเด็กโดยคำนึงถึงพัฒนาการความสนใจ ความต้องการในการเปิดรับสื่อของเด็กเป็นสำคัญ ในประเด็นนี้ โสภิตา ธรรมสังคีติ กรรมการผู้จัดการของบริษัท โฮมรันเอ็นเทอร์เทนเมนต์ จำกัด กล่าวว่

...หัวหน้าทีมเขียนบทของเราเชี่ยวชาญด้านวรรณกรรมเด็กอยู่แล้ว เห็นว่าการสอนเด็ก การให้ข้อคิดกับเด็ก หากพูดตรง ๆ เด็กอาจจะไม่จำ แต่หากเราพูดอ้อม ๆ ทำให้เนียน ๆ ไปกับเรื่อง เด็กอาจจะจดจำและเปิดรับได้มากขึ้น ไม่รู้สึกว่ายัดเยียด เพราะเด็กบางคน หากมาสอนว่าต้องทำการบ้าน ต้องทำอย่างโน้นอย่างนี้ เด็กอาจจะเบื่อ คุณแม่ก็เทศน์แล้ว หากจะดูการ์ตูนให้สนุก ทำไมต้องมาเทศน์อีก เราเลยทำให้สนุก แต่มีข้อคิดคติสอนใจแทรกเข้าไปแบบเนียน ๆ เช่น อยากสอนว่าอย่าลอกการบ้านเพื่อน เราก็สอนผ่านตัวละคร อย่างเด็กหญิงกาลละแมร์ ตอนนั้น กาลละแมร์ทำการบ้านไม่ทันก็เอาของนิน่ามาลอก แต่ลอกผิดวิชา เอาคำตอบเลขมาใส่ภาษาอังกฤษ ครูก็จับได้ เราก็เขียนบทในการ์ตูนว่าครูจะลงโทษนิน่าด้วย เพราะให้เขาลอก แทนที่ปกติเราจะสอนเด็กตรง ๆ และจะบอกว่าจะลงโทษแบบนี้ อยู่นะ กาลละแมร์ก็เกิดความละอายใจตรงนี้ เพราะหากกาลละแมร์โดนลงโทษคนเดียว ก็อาจจะไม่รู้สึกละอายใจอะไร เพราะอาจโดนตีไปก็อะไร แต่ตัวละครจะสงสารเพื่อนที่เขาไม่ได้เต็มใจให้เราแต่เราไปเอาของเขา มาลอกเอง ต้องมาโดนลงโทษเพราะเรา ทำให้เด็กคิดว่าสงสารเพื่อนนะ ตอนนี้กาลละแมร์ก็กลับตัวได้เองว่าต่อไปจะไม่ทำแล้ว เพราะคิดว่าทำให้เพื่อนที่เรารักต้องเดือดร้อน ก็จะสอนไปแบบเนียน ๆ ว่าเราไม่ควรลอกการบ้านเพื่อนเพราะทำให้เพื่อนเดือดร้อน เราหวังว่าเด็กจะซึมซับไป นอกจากความสนุก ตลกของเรื่อง... (โสภิตา ธรรมสังคีติ, สัมภาษณ์)

การสอดแทรกข้อคิดและคติสอนใจในภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนซน ผ่านพฤติกรรมของตัวละคร

การสอดแทรกข้อคิดและคติสอนใจไว้ในภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนซน ผู้ผลิตใช้วิธีแทรกข้อคิดและคติสอนใจผ่านพฤติกรรมของตัวละครที่สร้างบุคลิกลักษณะ (Character) มาจากคนจริง ซึ่งนับเป็นจุดเด่นของภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้ กล่าวคือ การนำบุคลิกลักษณะของพิธีกรสี่คนจากรายการผู้หญิงถึงผู้หญิง กาลละแมร์, ไก่, ปุ้ย และ นิน่า มาสร้างเป็นตัวละครแต่ละตัวที่มีนิสัยโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์และมีความคล้ายคลึงกับบุคลิกลักษณะที่แท้จริงของสี่พิธีกรสาว โดยตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเป็นจริงที่คนเราต่างมีทั้งพฤติกรรมที่ดีและไม่ดีอยู่ในตัวของแต่ละคน เพื่อให้ผู้ชมกลุ่มเด็กได้รู้จักแยกแยะถึงพฤติกรรมที่ควรเอาเป็นแบบอย่างและไม่ควรเอาเป็นแบบอย่างของตัวละครได้

โสภิตา ธรรมสังคีติ กรรมการผู้จัดการของบริษัท โฮมรันเอ็นเทอร์เทนเมนต์ จำกัด
กล่าวว่า

...ตัวละครทุกตัวมีความเป็นคนจริง ๆ อย่างสี่สาวเนี่ยจะไม่ใช้สี่สาวหมด มีสีดำ ๆ เทา ๆ ด้วย ทุกคนมีข้อดี ข้อเสีย อย่างกาละแมร์ถึงจะรักเพื่อน มั่นใจ แต่บางครั้งก็ มุทะลุไป อย่างป้าบุญมีความรอบคอบ เป็นที่พึ่งของเพื่อน ๆ ได้ ให้คำปรึกษาแก่ เพื่อนได้บางเรื่อง แต่ข้อเสียคือเรื่องซ้ำ ตัดสินใจอะไรไม่ได้ ตื่นตูมเพราะซี้ระแวง เกินเหตุ ซี้ลาด ส่วนนิน่ามีข้อดีที่มีน้ำใจ แต่บางทีก็ซี้อายุเกินไป แม้แต่ตัวละครที่ เราเซ็ทเป็นตัวร้าย เป็นมาเฟียของโรงเรียนอย่างเอ็กซ์โพเนย์ ถึงจะชอบแกล้งเด็ก ผู้หญิง แต่ก็มีข้อดีนะ อย่างพอโรงเรียนมีเรื่องเดือดร้อนเขาก็ช่วยโรงเรียนนะ เป็น สิ่งที่แทรกเข้าไปจากทีมเขียนบทที่เขาเคยทำวรรณกรรมเด็กว่าเราต้องสอนเด็กใน โลกของความเป็นจริงนะ เพราะในโลกของความเป็นจริงคนที่ขวมากดามากมัน ไม่มีหรอก ทุกคนมีทั้งข้อดีข้อเสีย ตัวละครจึงค่อนข้างสมจริง อยากให้เด็กแยกแยะ ได้ว่ากาละแมร์มีข้อดีอันไหนที่น่าเอาอย่าง ข้อเสียไหนที่ไม่ควรทำตาม ถ้าเด็ก แยกแยะได้ก็ถือว่าบรรลุวัตถุประสงค์แล้ว... (โสภิตา ธรรมสังคีติ, สัมภาษณ์)

ปรีดา อัครจันทโชติ หัวหน้าทีมผู้เขียนบทภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้ กล่าวถึงการสร้าง บุคลิกลักษณะของตัวละครจากบุคลิกลักษณะที่แท้จริงของสี่พิธีกรสาวแต่ละคนว่า

... ตัวละครทุกตัวต้องมีความขัดแย้งในตัวนะ คนเราต้องมีทั้งด้านบวกและลบ เรา เอาคาแรคเตอร์ของสี่สาวจริง ๆ ลงในตัวละคร ใส่ทั้งด้านบวกและลบของเขาเข้าไป อะไรที่เป็นจุดเด่นก็ใส่เข้าไป โดยด้านลบก็ใส่ไปบ้างแบบไม่ก้าวร้าวเกินไป ให้ อยู่ในระดับที่เจ้าตัวเขาจริง ๆ รับได้ ผู้บริหารสถานีโทรทัศน์ เด็กที่ดู ผู้ปกครอง ผู้ชมทั่วไปในสังคมรับได้ อย่างตัวเด็กจริง ๆ ก็จะมีทั้งด้านดีและด้านที่ร้ายกาจของ เขาอยู่ในตัว

กาละแมร์ ...ก่อนอื่นเราตั้งเป้าไว้ว่า เราจะใส่คาแรคเตอร์ที่เป็นแบบคนจริงโดยทั่ว ไป แต่จะพีชเนทให้สุดโต่งมากขึ้น อย่างกาละแมร์อาจมีด้านลบที่เอะอะ เสียงดัง โววาย เราก็จะให้สุดโต่งด้วยการพูดแล้วมีตัวหนังสือออกมา แต่เราก็จะให้เห็นว่า กาละแมร์ก็มีภาพด้านที่ดี แคร่คนอื่น รักความยุติธรรม กาละแมร์จะมีภาพของฮีโร่ เวลาเมื่อเรื่องกัน เพื่อนถูกรังแก เขาจะเป็นคนแรกที่ออกมายืนอยู่ข้างหน้ากลุ่มเพื่อน นั่นคือภาพด้านบวกของเขา...

นิน่า ...ตัวละครบางตัวอาจมีด้านบวกมาก เราก็อาจหาอะไรที่เป็นเสน่ห์ที่เหมือน จะเป็นด้านลบแต่ไม่ใช่ลบจริง ๆ นะ ที่ทำให้เขามีภาพรอบด้าน มีความกลมมาก

ขึ้น อย่างตัวละครนิน่า ตัวจริงเขาน่ารักมาก นิสัยดี แต่ถ้าเราจะใช้ตัวละครนี้แบบ
เจียบ ๆ ตี๋ ๆ ใครว่ายังไ้กว่าตามนั้นตลอดเวลา มันก็ไม่สนุก นิน่าก็เป็นได้แค่
ลูกไล่ให้กับตัวละครอื่น ๆ เราก็ต้องใส่ความสนุก สีสน ใส่แอ็คชั่นให้เขา เราก็รู้ว่า
เขาเป็นคนตื้นเก่งมาก จากที่เขาไปคอนเสิร์ตคุณเบิร์ดเขาก็เต้นสะบัดเลย เขาก็
เต้นเก่งตั้งแต่สมัยเรียนแล้วละ เราก็เลยคิดว่าเอาตรงนี้แหละ แต่ภาพที่ดูเหมือน
ตี๋ ๆ กับภาพที่เต้นระเบิดมันอาจดูขัดแย้งกัน เราก็เลยเอามาใส่ แต่คนที่ดูตี๋ ๆ
จะมาเต้นก็ต้องมีเหตุผลอย่างบ้าจี้เวลาได้ยินเพลงแดนซ์แล้วแข่งขยับไปเองโดย
ไม่รู้ตัว แต่มันก็อาจจะไม่แปลกอะไร ตื้นเก่งมันก็เป็นเรื่องธรรมดา เลยพรีเซนทีให้
เด่นขึ้นด้วยการให้เขาเต้นแบบกลายเป็นพายุที่พัดพาให้คนกระเด็นกระเจิดกระเจิง
ไปหรือถ้าไปถูกต้นไม้ ๆ ก็ล้ม ให้มันสุดโต่งมากขึ้น ก็มีสีสันมากขึ้น...

ไก่อัจ ...บ้าปู้ยกับไก่อัจก็เหมือนกัน อย่างไก่อัจ หาคาแรคเตอร์ค่อนข้างยาก แต่พอเรา
ได้คุยกับเขาแล้วรู้สึกว่าเขามีเสน่ห์อะไรบางอย่างที่เวลาเขาคุยกับคนอื่นแล้วคนอื่น
จะงง ๆ ยอมทำตามเขาได้แบบงง ๆ เราก็จับตรงนี้มาใส่ แต่ไหน ๆ ไก่อัจเป็นคน
ตาโตก็เลยให้มีวิ้งวิ้งละกัน พอพูดแล้วคนจะเคลิ้มตาม นี่คือเอาคาแรคเตอร์จริง
ของไก่อัจ มีสุข มาเป็นไก่อัจ แล้วตาวิ้งวิ้งนี้ก็จะเอาไปใช้ทั้งด้านบวกและลบอย่างด้าน
ดีก็จะใช้ช่วยคนอื่น ด้านลบก็จะใช้เพื่อประโยชน์ของตัวเอง ก็จะทำให้ตัวละครมี
ความรอบด้านมากขึ้น ไม่ใช่แค่ดีดี เป็นนางเอกใสซื่ออย่างเดียว...

ป้าปู้ย ...มีคาแรคเตอร์ให้เล่นก็คือป้าปู้ยจะชอบเก็บนู่นนี่ใส่กระเป๋าของเธอ แต่
ด้วยความที่ความเป็นป้า ๆ ของเธอ แต่ในการ์ตูนสี่คนต้องอายุเท่ากัน เราก็เลย
ทำให้วิธีการพูดดูเป็นผู้ใหญ่กว่าคนอื่น ทำให้อาจดูเซย์ ๆ วิธีการของเรา คือ ทำให้
ตรงข้ามกันกับกาละแมร์ที่จะออกมาขวางหน้าเพื่อน ๆ เป็นยอดมนุษย์ฮีโร่ของ
เพื่อน ๆ แต่ป้าปู้ยจะเป็นคนวิ้งหนี่ เจออะไรจะหนี่ก่อน เป็นการเช้ทคู่ความสัมพันธ์
ที่สองคนนี้จะตรงข้ามกัน ถ้ามีอะไรเกิดขึ้นอีกคนจะออกหน้าอีกคนจะคอยวิ้งหนี่
และตัวป้าปู้ยจะเป็นคนปรามกาละแมร์ในเรื่อง ด้วยความที่เป็นป้าเป็นคนแก่ จะคอย
บอกว่าเธอทำแบบนี้ไม่ดีนะ ทำไมไม่ตั้งใจเรียน... (ปริดา อัครจันทโชติ, สัมภาษณ์)

การศึกษาวัตถุประสงค์ของภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สี่สาวแสนซน ที่ผู้ผลิต
ต้องการสื่อสารไปยังผู้ชมกลุ่มเด็กในประเด็นที่สองคือ เพื่อให้ข้อคิดและคติสอนใจนั้น จากภาพยนตร์
การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สี่สาวแสนซนทั้งสองภาค คือ ภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สี่สาว
แสนซน เทอม 1 ทั้งหมด 24 ตอน และ ภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สี่สาวแสนซน เทอม 2
ทั้งหมด 26 ตอน จากที่ผู้ศึกษาทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) ผู้ส่งสารที่เป็น

ตัวแทนผู้ผลิตภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนชน แล้วนำมาวิเคราะห์สรุปข้อคิดและคติสอนใจได้เป็น 3 ประเด็นใหญ่ ๆ ได้แก่ ข้อคิดและคติสอนใจเกี่ยวกับการรับผิดชอบต่อตนเอง ข้อคิดและคติสอนใจเกี่ยวกับการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่น ข้อคิดและคติสอนใจเกี่ยวกับมิตรภาพระหว่างเพื่อน ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ข้อคิดและคติสอนใจเกี่ยวกับการรับผิดชอบต่อตนเอง

1.1 การรับผิดชอบต่อตนเองด้านการเรียน

- ไม่ควรมาโรงเรียนสาย
- ไม่ควรโดดเรียน
- เราควรตรวจสอบความเรียบร้อยทุกอย่างก่อนมาโรงเรียนและก่อนกลับบ้าน

เพื่อที่จะได้ไม่ลืมของอะไร จะได้ไม่ต้องกลับไปเอาใหม่ให้เสียเวลา

- เด็ก ๆ ยังไม่ควรมีความรักในวัยเรียน เพราะจะทำให้เสียสมาธิต่อการเรียน
- “ถึงโรงเรียนจะปิดเทอม แต่การหาความรู้ไม่ได้มีวันหยุด” (คำพูดครูใหญ่)
- ความพยายามอยู่ที่ไหน ความสำเร็จอยู่ที่นั่น คนเราถ้ามีความพยายามก็สามารถแก้ไขจุดบกพร่องได้

- ความรู้รอบตัว 3 ประเด็น

1. นกเพนกวิ้นมีหัวเข้า
2. เปิดวิทยุเสียงดังเปลี่ยนถ่านกว่าเปิดเสียงเบา
3. เวลากินเผ็ด กินนมดับเผ็ดได้

1.2 การรับมือกับปัญหาต่าง ๆ

- “สมาธิ ตั้งมั่น เกิดปัญญา” เวลาเกิดเหตุฉุกเฉิน ขอให้เรามีสติไว้ก่อน ก็อาจจะมีปัญญา สามารถแก้ไขปัญหาก็ได้

- อย่าเพิ่งตื่นตกใจไปก่อนใช้ เรื่องบางเรื่องอาจจะไม่เลวร้ายอย่างที่เราคาดคิด
- เวลาเกิดปัญหาอะไรเด็ก ๆ ควรจะปรึกษาผู้ใหญ่ ไม่ควรแก้ไขปัญหากันเอง
- ทุกปัญหามีทางออก ถ้าเราคิดไม่ออกก็ควรปรึกษาผู้ใหญ่

1.3 การรับผิดชอบต่อตนเองด้านอื่น ๆ

- เด็ก ๆ ไม่ควรดูโทรทัศน์จนนอนตึกเกินไป เพราะอาจส่งผลไม่ดีต่อสายตา
- เด็ก ๆ ไม่ควรไปไหนมาไหนตอนกลางคืน เพราะอันตราย
- เด็ก ๆ ไม่ควรไปเล่นในที่ที่แปลก ๆ และไม่คุ้นเคย เพราะอาจเป็นอันตรายได้
- คนเราควรอยู่อย่างเรียบง่ายและพอเพียง

- การที่จะทำอะไรควรจะทำเรื่องให้ง่าย ๆ และเหมาะสมเข้าไว้ อย่าไปทำให้ยุ่งยากไม่เหมาะกับตัวเราและสิ่งแวดล้อม

- “ฝันให้ไกล แล้วไปให้ถึง” คนเราควรมีความพยายาม เพื่อทำตามสิ่งที่ฝันให้ได้ ถ้าความฝันของคนอื่นไม่ได้ใคร เราก็ไม่ควรจะต้องขวาง ควรจะสนับสนุนให้เขาได้ทำตามที่ฝัน

- การมกยเชื่อถืออะไรแบบไม่มีเหตุผล ไม่ให้ผลดีต่อชีวิต

- การทำอะไรมาก ๆ ส่งผลไม่ดีต่อชีวิตทั้งนั้น

- เมื่อทำผิดควรยอมรับผิด เพราะฉะนั้นก่อนทำอะไรควรจะต้องเตรียมพร้อมรับผลของการกระทำนั้นด้วย

- การที่เราทำอะไรเพื่อให้ถูกต้องตามกฎหมายอย่างเคร่งครัดทุกอย่าง อาจจะทำให้เกิดการกดดันมากเกินไป บางทีควรปล่อยให้ไปเป็นไปตามธรรมชาติ เพียงแต่เราเฝ้าดูแลไม่ให้สิ่งนั้นออกนอกกรอบมากเกินไป

2. ข้อคิดและคติสอนใจเกี่ยวกับการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่น

2.1 การไม่สร้างความเดือดร้อนกับผู้อื่น

- เวลาทำอะไรไม่ควรสร้างความเดือดร้อนให้ผู้อื่น

- การทำอะไรถึงแม้จะหวังดี แต่ไม่ควรทำให้คนอื่นเดือดร้อน รวมทั้งทำให้ทรัพย์สินคนอื่นเสียหาย

- ไม่ควรทำตัวเป็นกระต่ายตื่นตูม ทำอะไรควรจะต้องคิดให้ดีเสียก่อน โดยเฉพาะเรื่องที่เห็นเหตุผลทั้งหลาย เช่น เรื่องมนุษย์ต่างดาว

- สุภาพบุรุษไม่ควรรังแกคนที่อ่อนแอกว่า

2.2 การเคารพสิทธิของผู้อื่น

- เราไม่ควรทำตัวสอดรู้สอดเห็นเรื่องของคนอื่น

- ทุกคนย่อมมีความลับส่วนตัวของตัวเอง

- สิ่งที่เราได้ยินมา บางทีมันอาจจะไม่ได้เป็นอย่างนั้นก็ได้ เราควรจะถามให้แน่ใจเสียก่อน

- ชาวที่ลือกันอาจจะไม่ใช่เรื่องจริงก็ได้

2.3 การรับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมรอบตัว

- ทุกคนควรช่วยกันป้องกันรักษาสิ่งแวดล้อม

- การศึกษาสิ่งมีชีวิตที่ดีที่สุดคือ ต้องศึกษาเวลาที่เขาอยู่ในธรรมชาติ

- “ถ้าเราเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อมก็จะเป็นมิตรกับเรา”

- เราไม่ควรรังแกสัตว์ เพราะสัตว์ทั้งหลายมีความรู้สึกเหมือนกับคนเรา
- สัตว์ควรจะอยู่อย่างอิสระตามธรรมชาติ ดีกว่ามาขังไว้ในกรง ซึ่งเป็นการทรมานสัตว์

2.4 ข้อคิดและคติสอนใจด้านอื่น ๆ

- อำนาจก็เหมือนดาบสองคม ถ้าคนที่มีอำนาจแล้วทำตัวไม่ดีองค์กรนั้นก็
จะไม่เจริญก้าวหน้า แต่ถ้าได้คนดีมีความรับผิดชอบ อย่างนินามาเป็นหัวหน้าห้อง ห้องก็จะไปได้ดี
- “ธรรมะย่อมชนะอธรรม” หากทำสิ่งที่ไม่ดีย่อมต้องได้รับผลไม่ดีตอบแทน
โดยเฉพาะคนที่เป็นโจร ย่อมต้องโดนจับหรือโดนลงโทษอยู่วันยังค่ำ
- ของขวัญนั้นเป็นเรื่อง “จิตใจ” มากกว่า “ราคา” ของขวัญที่ดีไม่ได้วัดที่
ราคา แต่อยู่ที่จิตใจความตั้งใจที่ใส่ลงไป โดยเฉพาะของขวัญของลูกที่พ่อแม่ต้องการได้รับที่สุดก็
คือ เป็นคนดีและเรียนให้เก่ง

3. ข้อคิดและคติสอนใจเกี่ยวกับมิตรภาพระหว่างเพื่อน

3.1 การรักษาความสัมพันธ์ระหว่างเพื่อน

- เพื่อนย่อมต้องช่วยเพื่อนในยามเดือดร้อน
- เพื่อนกันมีอะไรควรจะเปิดอกพูดคุยกันให้เข้าใจ
- เพื่อนควรจะอภัยซึ่งกันและกัน ควรจะเปิดอกคุยกันทุกเรื่อง เพื่อความไม่
เข้าใจผิดกัน
- มิตรภาพ สายสัมพันธ์ของเพื่อน เมื่อรวมกันแล้วอาจมีพลังแฝงกว่าที่คุณคิด
- “ความสามัคคีคือบ่อเกิดพลังอันยิ่งใหญ่”
- ควรมีน้ำใจนักกีฬา
- การชนะอย่างภาคภูมิใจคือการชนะที่ได้มาอย่างขาวสะอาดปราศจาก
การโกง คนที่มัวแต่จะคิดเรื่องการโกง มักจะได้ผลลัพธ์ที่ไม่ดี และก็จะอยู่แต่ในวังวนของความชั่วร้าย

3.2 การยอมรับข้อดีและข้อเสียของตนเองและผู้อื่น

- คนเราทุกคนย่อมมีข้อเสียและปมด้อย เราไม่ควรตำหนิข้อเสียของตัวเอง
และไม่ควรล้อเลียนข้อเสียของผู้อื่น
- คนเราไม่มีใครสมบูรณ์แบบไปหมดทุกอย่าง ทุกคนต่างมีข้อดีและข้อเสีย
ดังนั้นเราไม่ควรจะจิจฉาใคร และควรจะปรับปรุงตัวให้มีข้อเสียให้น้อยที่สุด
- รูปร่างเป็นแค่สิ่งภายนอก เคล็ดลับความงามที่แท้จริงอยู่ที่จิตใจนั่นเอง
 (“คนจะงาม งามน้ำใจ ไซ้ไบหน้า...คนจะสวย สวยจรรยา ไซ้ตาหวาน”)
- การชิงดีชิงเด่น ไม่เคยทำให้ใครได้ดี

การคำนึงถึงความสนใจของเด็กในปัจจุบันเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการผลิตภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนซน

ผู้ผลิตได้มีการวิเคราะห์และคำนึงถึงความสนใจของเด็กในปัจจุบันเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการผลิตภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนซน ให้เป็นที่สนใจของผู้ชมกลุ่มเด็ก ในประเด็นนี้ โสภิตา ธรรมสังคีติ กรรมการผู้จัดการของบริษัท โฮมรัน เอ็นเทอร์เทนเมนท์ จำกัด กล่าวว่า

...ทางเรามีการวิเคราะห์ถึงความต้องการ ความสนใจของเด็กก่อนสร้างเป็นการ์ตูน แต่อาจเป็นแบบไม่เป็นทางการ อ่านเอาจากหนังสือ และดูจากลูกหลานของทีม งานว่าเด็กวัยนี้เป็นยังไง ดูการ์ตูนเรื่องอะไร อาจเป็นการ์ตูนญี่ปุ่น เราเอากา์ตูนที่เด็กชอบที่เด็กเลือกดูปัจจุบันมาศึกษาหรือการ์ตูนต่างประเทศที่เขาชอบ ดูว่าทำไมเขาถึงชอบ แล้วสรุปออกมาว่า อ้อเขาชอบพวกแนวแฟนตาซี ชอบเพลง ชอบสีสันสดใส ความสนุกสนาน อะไรที่ง่าย ๆ จบในตอนไม่ยุ่งยาก แล้วเอาตรงนั้นมาใช้มาใส่ในการ์ตูน เอาสัตว์ที่เขาชอบมาเป็นตัวประกอบ อย่างหมาน้อย หมีแพนด้าพวกนี้ เขาก็จะสนใจ ชอบ อย่างในเทอมแรกไปเชิญคนที่เขาเขียนวรรณกรรมเด็กมาเขียนบทให้ เขาจะได้เอาความรู้เรื่องจิตวิทยาเด็กมาใช้ เขาจะศึกษามาก่อนเราแล้ว เขาจะบอกเราว่าบางเรื่องเด็กอาจจะไม่คิดขนาดนั้นนะพี่ สอนยังไงให้พอดีไม่ยัดเยียด บันเทิง 70 สาระ 30 ก็พอ เพราะถ้าไม่สนุกเด็กอาจเลิกดู เลยไม่ได้สาระไปด้วย ก็เลยยอมให้สนุกมากขึ้น ได้สาระเบา ๆแทรกเข้าไปด้วย... (โสภิตา ธรรมสังคีติ, สัมภาษณ์)

ปรีดา อัครจันทโชติ หัวหน้าทีมผู้เขียนบทภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้ กล่าวถึงในประเด็นเดียวกันนี้ว่า

...เราไม่ได้ทำการวิจัยอย่างเป็นทางการ แต่ด้วยความที่ทำงานเกี่ยวกับวรรณกรรมเด็กก็ได้รู้ขีดตรงนี้มาตลอดอยู่แล้ว ก็รู้ว่าเด็กวัยประมาณนี้ เขาสนใจอะไรแค่ไหน อย่างวัยประถมนี้ก็จะสนใจแนวแอ็คชั่น สื่อสารด้วยภาพ ถ้าจะเป็นตัวละครมายืนคุยกันยาว ๆ เขาคงไม่เข้าใจ มันต้องมีการผจญภัย ไปเจอเหตุการณ์อะไรแปลก ๆ เรื่องอะไรที่ลึกลับลึกลับเด็กจะสนใจ หรือได้ทะเลาะกับครูใหญ่ ได้มีเรื่องกับแก๊งค์เอ็กซ์โพร์ อาจมีก๊วกก๊บบ้างเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศ เพื่อให้เหมาะกับเด็กวัยนี้ ตัวละครก็จะมีแอ็คชั่นได้ แอ็คชั่นของกอลละแมร์จะง่ายที่สุด การที่คิด

คาแรคเตอร์ออกมา ก็จะคิดเชื่อมโยงไปถึงตัวเขาด้วย เพราะเราเอาคาแรคเตอร์มาจากตัวเขา อย่างกอละแมร์ชัดมากเรื่องการพูด เราก็เอามาให้เห็นเป็นรูปธรรมซะเลย อย่างพูดออกมา ก็จะมีตัวหนังสือออกมาจากปาก เองง่าย ๆ เลย เพราะเราสื่อสารกับเด็ก ซึ่งเด็กที่เขาเป็นแฟนคลับของสี่สาวเขาก็พร้อมจะรับอยู่แล้ว แต่เด็ก ๆ ที่เขาชอบดูการ์ตูน ชอบดูแอนิเมชัน แต่ไม่ได้เป็นแฟนคลับเราต้องพยายามหาทางสื่อสารด้วยแตกต่างกัน ๆ ที่ไม่ยากเกินไปนักด้วยเวลาแค่สิบกว่านาที... (ปรีดา อัครจันทโชติ, สัมภาษณ์)

จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) กับตัวแทนผู้ผลิตภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สี่สาวแสนซนทั้งสองท่าน สรุปได้ว่า ผู้ชมกลุ่มเป้าหมายหลักของภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สี่สาวแสนซน ที่ผู้ผลิตต้องการสื่อสารวัตถุประสงค์สำคัญประการต่าง ๆ ไปยังผู้รับสารกลุ่มนี้ก็คือ ผู้ชมกลุ่มเด็กในช่วงวัยประถมศึกษา โดยมุ่งเน้นให้ภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้เป็นภาพยนตร์การ์ตูนที่มีคุณภาพเรื่องหนึ่งที่ทำให้ทั้งความบันเทิงและสาระกับผู้ชมกลุ่มเด็ก ด้วยวัตถุประสงค์หลัก 2 ประการ คือ เพื่อให้ความบันเทิงที่ปราศจากฉากและเนื้อหาที่รุนแรง และเพื่อให้ข้อคิดและคติสอนใจใน 3 ประเด็นหลัก ได้แก่ ประเด็นเรื่องการรับผิดชอบตนเอง การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่น และประเด็นเรื่องมิตรภาพระหว่างเพื่อน โดยการสอดแทรกข้อคิดและคติสอนใจไว้ในเนื้อหาเกือบทุกตอน รวมถึงคำพูดของผู้บรรยายท้ายตอนเกี่ยวกับข้อคิดและคติสอนใจในแต่ละตอน ประกอบกับการสอดแทรกข้อคิดและคติสอนใจไว้ในพฤติกรรมของตัวละครที่สร้างบุคลิกลักษณะมาจากคนจริง ซึ่งนับเป็นจุดเด่นของภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้ ทั้งนี้ ผู้ผลิตได้มีการวิเคราะห์และคำนึงถึงความสนใจของเด็กในปัจจุบันเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ เพื่อนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการผลิตภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สี่สาวแสนซนให้เป็นที่น่าสนใจของผู้ชมกลุ่มเด็กอีกด้วย

ส่วนที่ 2 การรับรู้ของผู้ชมกลุ่มเด็กที่มีต่อภาพยนตร์การ์ตูน **เรื่อง 4 ANGIES สี่สาวแสนซนในด้านต่าง ๆ**

จากที่ผู้ศึกษาทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) กับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ชมกลุ่มเด็กถึงพฤติกรรมการเปิดรับชมภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สี่สาวแสนซน การรับรู้ของผู้ชมกลุ่มเด็กที่มีต่อภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สี่สาวแสนซน ในด้านต่าง ๆ ได้แก่ การจดจำโดยทั่วไปเกี่ยวกับภาพยนตร์การ์ตูน เรื่อง 4 ANGIES สี่สาวแสนซน และตีความข้อคิดและคติสอนใจที่แฝงอยู่ในภาพยนตร์การ์ตูน เรื่อง 4 ANGIES สี่สาวแสนซน โดยเปิดวีดิโอซีดีภาพยนตร์การ์ตูนในตอนที่กำหนดไว้ให้ชมคนละ 1 ตอนก่อนการสัมภาษณ์เกี่ยวกับการตีความข้อ

คิดและตัดสินใจที่แฝงอยู่ในภาพยนตร์การ์ตูน เรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนซน รวมถึงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของผู้ชมกลุ่มเด็กที่มีต่อภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนซน และเพื่อให้ผลการศึกษามีความชัดเจน ผู้ศึกษาได้วางรูปแบบการนำเสนอโดยใช้วิธีการบรรยายร่วมกับ คำให้สัมภาษณ์ โดยมีผลการศึกษาดังนี้

ข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ชมกลุ่มเด็กในการนำเสนอผลการศึกษาในครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 9 คน ซึ่งจำแนกข้อมูลได้ดังนี้

ตารางที่ 4.1

จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน
ชาย	4
หญิง	5
รวม	9

จากตารางที่ 4.1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คือ เพศหญิง จำนวน 5 คน และเพศชายจำนวน 4 คน

ตารางที่ 4.2

จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน
8 ปี	3
9 ปี	2
10 ปี	4
รวม	9

จากตารางที่ 4.2 พบว่ากลุ่มตัวอย่างอายุ 10 ปี มีจำนวน 4 คน รองลงมาคือ อายุ 8 ปี มีจำนวน 3 คน และอายุ 9 ปี มีจำนวน 2 คน

ตารางที่ 4.3

จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามระดับชั้นการศึกษา

ระดับชั้นการศึกษา	จำนวน
ประถมศึกษาปีที่ 3	3
ประถมศึกษาปีที่ 4	3
ประถมศึกษาปีที่ 5	3
รวม	9

จากตารางที่ 4.3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างศึกษาอยู่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 3 คน ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 3 คน และระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 3 คน

พฤติกรรมที่เปิดรับชมภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนซน

ตารางที่ 4.4

จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามความถี่ที่เปิดรับชม
ภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนซน

ความถี่ที่เปิดรับชม	จำนวน
7-8 ครั้ง/เดือน	2
5-6 ครั้ง/เดือน	3
3-4 ครั้ง/เดือน	4
1-2 ครั้ง/เดือน	-
รวม	9

จากตารางที่ 4.4 พบว่าความถี่ที่เปิดรับชมภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนซนในแต่ละครั้ง กลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับชม 3-4 ครั้ง/เดือน มีจำนวน 4 คน กลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับชม 5-6 ครั้งต่อเดือน มีจำนวน 3 คน และกลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับชม 7-8 ครั้ง/เดือน มีจำนวน 2 คน

จากการศึกษาพบว่า ผู้ชมกลุ่มเด็กที่เปิดรับชมภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนซนเป็นประจำ จำนวน 5 คน มีความถี่ในการเปิดรับชมถึง 7-8 ครั้ง/เดือน และ 5-6 ครั้ง/เดือน เนื่องจากมีความชื่นชอบการ์ตูนเรื่องนี้เป็นอย่างมาก ประกอบกับเวลาที่ออกอากาศอยู่ในช่วงเวลา ที่กลุ่มตัวอย่างได้พักผ่อนอยู่กับบ้านหลังจากกลับมาจากโรงเรียน คือช่วงเวลา 19.45-20.00 น. ทุกวัน จันทร์และอังคาร โดยกลุ่มตัวอย่างแสดงความคิดเห็นว่า

...ดูทีวีอยู่ที่ช่องสามค่ะ แล้วการ์ตูนไฟร์แองจี้ก็มา หนูดูตั้งแต่ไฟร์แองจี้เทอมหนึ่ง ค่ะ ดูตั้งแต่แรก บางวันก็ไม่ได้ดู กลับมาซ้ำ อีกครั้งก็เอามาขายอีกเป็นไฟร์แองจี้ เทอมสองค่ะ มีวันจันทร์ อังคาร ช่อง 3 ค่ะ บางอาทิตย์ถ้ากลับดึกก็ไม่ได้ดู แต่ ส่วนมากได้ดูค่ะ ดูประมาณ 5-6 ครั้ง ต่อเดือน ทั้งสองเทอม เทอมสองส่วนใหญ่ ดูมากกว่าเทอมหนึ่งอีก... (สัณห์สุดา อัมณพธรรม, สัมภาษณ์)

“...ไฟร์แองจี้มีสองวัน ดูบ่อย เดือนหนึ่ง 5-6 ครั้ง บางทีก็ดูรวดเลยจันทร์อังคาร...” (ปริดา ชมพูไชยเกิด, สัมภาษณ์)

“...ชอบดูค่ะ สนุกมาก ดูหมดเลยสองเทอม หนูดูเกือบหมดทุกตอนเลย...” (ปิยฉัตร เมณาคม, สัมภาษณ์)

“...ดูบ่อยค่ะ เกือบทุกตอน ส่วนมากดูเทอมหนึ่งมากกว่าเทอมสอง ชอบดู...” (สุทัตตา บุญยโสภณ, สัมภาษณ์)

“...เทอมสองดูทุกตอนครับ สนุกมาก...” (วุฒิกร ต่อประเสริฐกุล, สัมภาษณ์)

ในกรณีของ ด.ญ. สัณห์สุดา อัมณพธรรม ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างเพียงคนเดียวที่เป็น แฟนคลับของภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนซนจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 9 คน โดยเป็นผู้ที่ชื่นชอบภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้เป็นอย่างมาก นอกจากการชมภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้แล้ว กลุ่มตัวอย่างผู้นี้ยังมีส่วนร่วมในการส่งภาพระบายสีตัวการ์ตูนทั้งสี่สาวที่แนบมาในกล่องใส่วีซีดี ภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนซนไปยังบริษัท โฮมรันเอ็นเตอร์เทนเมนต์ จำกัด เพื่อร่วมเข้าชิงของรางวัลจากบริษัทด้วย เช่น เสื้อยืดลายการ์ตูนไฟร์แองจี้ แต่ผลงานของตนไม่ได้รับคัดเลือกให้ได้รับรางวัลดังกล่าว ซึ่งในกรณีของกลุ่มตัวอย่างผู้นี้แสดงให้เห็นถึงความสนใจและชื่นชอบ ต่อภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนซนของผู้ชมกลุ่มเด็ก นอกเหนือไปจากการชม ภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้ทางโทรทัศน์เพียงอย่างเดียว หากแต่ยังสนใจร่วมกิจกรรมที่ทางบริษัทฯ

จัดขึ้น อาทิ การส่งภาพพระบายสีเข้าร่วมชิงรางวัลดังกล่าว นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างผู้นี้ยังสนใจเข้าร่วมกิจกรรมอื่น ๆ กับโพธิ์เองอีกด้วยหากมีโอกาส โดยกล่าวว่า

“...บางทีไปซื้อวีซีดีมาค่ะ เห็นเค้ามาให้พระบายสีก็ส่งไปค่ะ ตอนเทอมหนึ่ง ส่งไปเค้าจะมีของรางวัลให้ ตอนนั้นส่งไปแต่หนูไม่ได้ แต่พี่หนูเค้าได้ค่ะ ได้เสื้อ แต่ละครูปก็มีป้ายๆ ฟีนน่า พี่ไก่ พี่กาละแมร์ค่ะ ก็จะได้เสื้อ ถ้าผลงานดีก็ได้ อยากไปร่วมกิจกรรมกับโพธิ์เองจัง แต่ไม่เคยไปค่ะ” (สัณห์สุดา อัมณพธรรม, สัมภาษณ์)

กลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่ติดตามชมภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สาวแสนซนเป็นประจำทั้งหมดต่างติดตามชมภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้ด้วยความชื่นชอบ ในบางวันที่ไม่ได้รับชมจะพยายามหาวิธีชดเชยความต้องการรับชมโดยการหาซื้อวีซีดีหรือดีวีดีบันทึกการ์ตูนเรื่องนี้มาชมหรือสอบถามเพื่อน ๆ ถึงตอนที่ตนไม่ได้รับชม เป็นต้น

“...วันไหนไม่ได้ดูเพราะเจอพวกละครเกาหลีก็เลยไม่ได้ดู แต่เสียดายอดดูโพธิ์เองจัง เพราะมันสนุก ซื้อดีวีดีเลยครับ ประมาณอาทิตย์นึงไปซื้อเลย ดูเฉพาะตอนที่เราไม่ได้ดู...” (ปริดา ชมพูไชยเกิด, สัมภาษณ์)

“...มีบ้างที่ไม่ได้ดู หนูเลยดูซีดีหมดทุกตอนเลยคะ...” (ปิยฉัตร เมนาคม, สัมภาษณ์)

...บางทีไม่มีโอกาสดู ไปที่ทำงานแม่ กลับดึก กินข้าวนอกบ้าน เวลาไม่ได้ดู ก็อยากจะดู เลยให้พ่อซื้อซีดีให้ ถ้าไม่ได้ดูตอนไหน ก็ไม่ปะติดปะต่อ ต้องกลับมาดูให้เข้าใจ บางทีก็ถามเพื่อนเขา เพื่อนก็เล่าให้ฟังคะ เพื่อนเค้าก็ดูกัน อย่างตอนจบภาคแรก เค้าก็เอามาเล่ากัน อย่างหนูตอนไปห้องน้ำไม่ได้ดู ก็จะไปถามเพื่อนว่าเธอดูหรือเปล่า เค้าก็เล่าให้ฟัง... (สุทัตตา บุญยโสภณ, สัมภาษณ์)

“...ถ้าไม่ได้ดูบางทีไปซื้อวีซีดีมาค่ะ...” (สัณห์สุดา อัมณพธรรม, สัมภาษณ์)

“...ดูแล้วติดใจ ไม่ได้ดูทุกตอน ก็จะไปซื้อดีวีดีมาดู เทอมสองดูหมดทุกตอนครับ...” (วุฒิกกร ต่อประเสริฐกุล, สัมภาษณ์)

จากการศึกษายังพบว่า ผู้ชมกลุ่มเด็กที่เปิดรับชมภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้ทั่วไป จำนวน 4 คน มีความถี่ในการเปิดรับชมเรื่องนี้ 3-4 ครั้ง/เดือน ด้วยความชื่นชอบเช่นเดียวกัน แต่บางวันไม่มีโอกาสรับชม เนื่องด้วยเหตุผลส่วนตัวที่แตกต่างกันไป หากวันใดไม่ได้รับชมกลุ่มตัวอย่างก็จะหาวิธีชดเชยความต้องการรับชมเช่นเดียวกันกับกลุ่มตัวอย่างที่เปิดรับชมภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้เป็นประจำ

“...ดูสองเทอมเลยครับ ดูพอสมควรเลย เทอมสองเยอะเหมือนกัน แต่มาดูตอนใกล้จะจบประมาณเดือนละสองถึงสามสัปดาห์ ส่วนมากดูวันอังคารมากกว่าวันจันทร์ เพราะบางจันทร์ไปเล่น

บางทีไปซ่อมวายน้ํากลับมาซักก็ไม่ได้ดูไปถามเพื่อนเอา แคาก็เล่าให้ฟังละเอียด...” (ธิดา นวนนิตวงศ์, สัมภาษณ์)

“...ดูบ่อย วันไหนไม่ว่างดู ก็ต้องไปดูที่อื่น ไปขายของคนข้างร้านเค้าเปิดก็ไปดูด้วย” (พิสิษฐ์ โกมลวิจิตร, สัมภาษณ์)

“ตอนที่ไปค้างบ้านป้าดูบ่อย เพราะไม่มีใครมายุ่งเลย ที่มาบ้านนี้เลยไม่ได้ดูเพราะพี่ชาย หนูหวงทุกทีเลย เค้าบอกว่าให้คนอื่นดูบ้าง ทั้งที่หนูอยากจะดู บางตอนเลยดูจากซีดี” (ณัฐนิชา บรรทัดพันธุ์, สัมภาษณ์)

“ดูสองเทอมเลย ดูเทอมหนึ่งมากกว่าเทอมสองค่ะ บางทีก็ดูทั้งจันทร์อังคาร บางทีก็ดูแค่จันทร์ บางทีก็ดูแล้วจบเลย แต่หนูทำการบ้านเสร็จก็เปิดดูเลย เวลาที่หนูไม่ได้ดู พี่หนูจะบอกว่า ตอนนั้นเป็นยังงัยบ้าง...” (แพรวนภา ชัยแสงจันทร์, สัมภาษณ์)

เหตุผลในการเปิดรับชมภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนซน

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดเปิดรับชมภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนซน ด้วยความต้องการการพักผ่อน ต้องการความผ่อนคลายหลังเวลาเลิกเรียน และเพื่อสร้างความบันเทิง โดยกลุ่มตัวอย่างจำนวนหนึ่งเลือกชมภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้จากการได้ยินเพื่อนที่โรงเรียนพูดคุยกันเกี่ยวกับภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนซนในช่วงที่เริ่มแพร่ภาพทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 ซึ่งส่วนใหญ่เพื่อนที่พูดคุยกันในประเด็นนี้เป็นเพื่อนเพศหญิง กลุ่มตัวอย่างจึงลงรับชมด้วยตนเองจนเกิดความชื่นชอบ

“... เห็นเพื่อนผู้หญิงเค้าฮิตกัน ผมก็บางทีชอบการ์ตูนผู้หญิง ก็ลองไปดูก็เลยติดเลย ครับ เพื่อนเค้าบอกว่าการ์ตูนแบบนี้เข้าใหม่ละ สนุกมากเลย ได้ยินคร่าว ๆ แบบนี้เลยลองไปดู ก็สนุกครับ...” (ปริดา ชมพูไชยเกิด, สัมภาษณ์)

“...เพื่อน ๆ เค้าดูกันค่ะ เพื่อนผู้หญิงดูเยอะมาก หนูก็ดู...” (สณห์สุดา อรรถพรธรรม, สัมภาษณ์)

“...หนูคิดว่าพวกผู้หญิงคงจะชอบนะค่ะเรื่องโพร์เองจี คงสนุก เพราะเห็นเพื่อนคนอื่นก็ดู ผู้หญิงทั้งนั้น เป็นการดูสำหรับผู้หญิงเท่านั้น มีสาระด้วย ผู้ชายคงชอบดูแนวฮีโร่ อุลตร้าแมน พอได้ดู มันเป็นการดูมีสาระจริง ๆ ก็เลยดูไปเรื่อย ๆ” (ณัฐนิชา บรรทัดพันธุ์, สัมภาษณ์)

“...ได้ยินว่าเค้าเล่ากัน เพื่อนผมทั้งผู้ชายผู้หญิง เค้าเล่าว่ามีกละแอมร์ตัวดำ นิน่า น่องไอติม ดูแล้วติดใจเลยครับ...” (วุฒิกกร ต่อประเสริฐกุล, สัมภาษณ์)

ในประเด็นของเหตุผลในการติดตามชมภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนซนอย่างต่อเนื่องนั้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นว่า ติดตามชมเนื่องจากชื่นชอบเนื้อเรื่องที่ มีความสนุกสนานชวนติดตามและเป็นภาพยนตร์การ์ตูนที่มีภาพตัวการ์ตูนที่น่ารัก สีสันสดใส

“...สนุก มีสาระด้วย มีคติสอนใจ เพลิตเพลิน บันเทิงดี ขำ ตลก ๆ ขำตอนกาละแมร์ ไวยวาย คิดว่าน่าจะขำ เค้าอาจจะสร้างความสนุก ขำ ๆ ให้เด็ก ๆ หัวเราะ จากเด็ก ๆ ที่เศร้ากลายเป็นหัวเราะได้” (ณัฐนิชา บรรทัดพันธุ์, สัมภาษณ์)

“...สนุกแล้วมีข้อคิดด้วย ตัวละครน่ารัก มีน้องไอดีมี มีร้านคุณยายขายทุกอย่าง มีครูใหญ่ เป็นการตูนที่สร้างสรรค์...” (สัณห์สุดา อัครณพธรรม, สัมภาษณ์)

“...ชอบดู สนุก ตัวการ์ตูนน่ารัก เนื้อเรื่องก็สนุกมีข้อคิด...” (ปิยฉัตร เมณาคม, สัมภาษณ์)

“...ภาพสวยแล้วก็สนุกด้วยครับ...” (ปริดา ชมพู่ไชยเกิด, สัมภาษณ์)

“...โพร์เองก็เป็นการตูนแนวสนุกสนาน ว่าเริง แจ่มใส ให้ข้อคิดคะ สนุกแบบมีเรื่องให้น่าติดตามเยอะ น่าสนใจเยอะเลยคะ...” (สุทัตตา บุญยโสภณ, สัมภาษณ์)

กลุ่มตัวอย่างบางส่วนมีความชื่นชอบภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้มาตั้งแต่แรกเริ่มจากภาคแรกจึงติดตามชมเรื่อยมาจนภาคที่สอง ด้วยความประทับใจในความสนุกสนานของเนื้อเรื่อง

“...สนุกดี ฮาดี บ้า ๆ ยังไม่รู้ น่ารักนะครับ ดูเทอมหนึ่งแล้วอยากดูเทอมสองอีก” (ธิตินวนเนติวงศ์, สัมภาษณ์)

“...อยากดูเทอมสองต่อว่าเรื่องเหมือนกันหรือเปล่า สนุกเหมือนกันหรือเปล่า” (สัณห์สุดา อัครณพธรรม, สัมภาษณ์)

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชายโดยส่วนใหญ่ติดตามชมภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนซนเนื่องจากชื่นชอบที่ภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้มีฉากแอ็คชั่นปรากฏอยู่และมีเรื่องราวส่วนหนึ่งเกี่ยวกับการพิทักษ์โรงเรียนของสีสาวโพร์เองจีและเพื่อน ๆ รวมถึงกับตันเจผู้พิทักษ์จากต่างดาวที่แฝงตัวมาเป็นคุณครูแจ้ เพื่อปราบพอมดคูซที่ต้องการอาวุธมหาประลัยที่ฝังอยู่ใต้โรงเรียนประถมแห่งนี้ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นดังนี้

“...สนุก ชอบว่ามันลุ้นดี ตัวไหนจะแพ้ตัวไหน มีต่อสู้อยู่ มันส์ บู๊ ชอบแอ็คชั่น พอมดคูซต่อสู้อยู่กับครูแจ้ สนุก ชอบลุ้นว่าครูแจ้หรือวายร้ายจะแพ้...” (พิสิษฐ์ โกมลวิจิตร, สัมภาษณ์)

“...ก็สนุก มันส์ดี แต่ไม่ชอบพวกนิสัยไม่ดีอย่างเอ็กซ์โพร์ มันไม่โหดเท่าไร ไม่ค่อยเหมือนคนเลวครับ ชอบใช้พวกของเล่น” (ปริดา ชมพู่ไชยเกิด, สัมภาษณ์)

ในกรณีของ ด.ช. วุฒิกกร ต่อประเสริฐกุล ผู้ศึกษาสังเกตได้ว่า กลุ่มตัวอย่างมีความสนใจและกระตือรือร้นในการให้ข้อมูลเป็นอย่างมากเกี่ยวกับฉากแอ็คชั่นและเนื้อเรื่องตอนที่มีการปะทะกันระหว่างโพร์เองจีหรือกับตันเจกับเหล่าร้าย และสามารถจดจำเรื่องราวในตอนที่น่าสนใจได้เป็นอย่างดี

...สนุกครับ เพราะว่าการ์ตูนมีการผจญภัย ช่วยเหลือกัน ช่วยจัดการแก๊งเอ็กซ์โพร์ ตอนล่องหน แล้วจับน้องไอดีไป ล่องหนได้ในหนังนะครับ จริง ๆ ล่องหนไม่ได้นะ

ครับ พ่อมดดูยูเป็นคนไม่ดี พิชิตดาวหลายดวงมาแล้ว มาจับที่ดาวโลก โฟร์แองจี้
 เค้าช่วยโรงเรียน อย่างตอนรวมพลังสี่อภินิหาร พ่อมดดูยูเอาทุเรียนยักษ์มา พวกนิ
 นำใช้พลังพายุนิน่า บันพายู บันทุเรียนยักษ์ ส่วนกัปตันเจก็ไปหาจุดกำเนิดพลัง
 ของผลปีศาจครับ กัปตันเจคือครูแจ้ครับ ที่ประทับใจคือตอนจบครับ กัปตันเจถูก
 แซ่แซ้ง คุณยายขายทุกอย่างเอาผลึกจากครุฑใหญ่ใส่ไป กัปตันเจพลังก็เพิ่มขึ้น แล้ว
 ก็ไปปราบพ่อมดดูยู ไม่ทำกระเด็นออกนอกโลก จบดีครับ (วุฒิกกร ต่อประเสริฐกุล,
 สัมภาษณ์)

ลักษณะการเปิดรับชมภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนซน

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่เปิดรับชมภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนซนเป็น
 ประจำมีลักษณะการเปิดรับชมภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้ตั้งแต่ต้นจนจบโดยไม่เปลี่ยนช่อง ด้วยเหตุ
 ที่ไม่อยากจะพลาดชมภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้ มีกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มนี้เพียงคนเดียวที่เปลี่ยนช่อง
 เฉพาะช่วงที่มีโฆษณาและจะรีบเปลี่ยนกลับมาชมภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนซน
 เช่นเดิมจนจบ และขณะรับชมกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ทำกิจกรรมอื่นร่วมด้วย เช่น รับประทานอาหาร
 หรือขนม เล่นคอมพิวเตอร์ แต่ก็ไม่ได้เป็นการรบกวนสมาธิในการชมภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง
 นี้แต่อย่างใด ทั้งยังมีความตั้งใจในการรับชมอย่างต่อเนื่องอีกด้วย

“ดูเวลากินข้าวค่ะ เปิดโฟร์แองจี้ดูไปด้วย ตั้งใจดูค่ะ ต้องให้จบก่อนแล้วค่อยเปลี่ยนช่อง
 ...” (ปิยฉัตร เมนาคม, สัมภาษณ์)

“...ดูเรื่องเดียวจนจบเลยคะ มีคนแย่งเหมือนกันแต่ไม่ยอม มันสนุก บางทีทานข้าว กิน
 ขนม เล่นไปด้วย แต่มีสมาธิดูนะ...” (สุทตตา บุญยโสภณ, สัมภาษณ์)

“...ไม่เปลี่ยนช่องเลยครับ ดูยาวเลย บางทีก็กินน้ำ กินข้าวไปด้วย บางทีก็ดูอย่างเดียว
 ตั้งใจดูเลยครับ เข้าใจหมดทุกตอนครับ...” (วุฒิกกร ต่อประเสริฐกุล, สัมภาษณ์)

“...บางทีทานข้าว ทานผลไม้ หรือไม่ก็ดูเฉย ๆ ตั้งใจดูค่ะ ไม่เปลี่ยนช่อง ก็แรก ๆ เปลี่ยน
 แต่พอกลับมาดูไม่ทัน ก็เลยไม่เปลี่ยน” (สัณห์สุดา อัมณพธรรม, สัมภาษณ์)

“...เฉพาะตอนโฆษณาถึงเปลี่ยนช่อง ไม่งั้นไม่เปลี่ยนเลย ดูไปเปิดคอมไป โฟร์แองจี้มา
 ปั๊บดูอย่างเดียว โฆษณานี้ก็เล่นคอมเลย...” (ปริดา ชมพูไชยเกิด, สัมภาษณ์)

เช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่เปิดรับชมภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้โดยทั่วไปที่มี
 ลักษณะการเปิดรับชมภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้ตั้งแต่ต้นจนจบโดยไม่เปลี่ยนช่อง และมีความตั้งใจ
 ในการรับชมอย่างต่อเนื่อง ด้วยเหตุที่ไม่อยากพลาดชมภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้ โดยกลุ่มตัวอย่าง
 บางคนเฝ้ารอเพื่อรับชมภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้อย่างใจจดใจจ่อ

“...ถ้าเป็นโพธิ์เองก็ยังไม่เปลี่ยนช่องเลย สนุกมาก ถ้าคุณแน่อะแป๊ป.4จบก็รอเลย เดี่ยวโพธิ์เองก็มา” (ณัฐธิดา บรรทัดพันธุ์, สัมภาษณ์)

“...ถ้าดูอยู่ก็ไม่เปลี่ยนช่อง ถ้ามีโฆษณาก็ดูไปด้วยเลย ไม่เปลี่ยนเลย คุณคนเดียวครับ ดูไปเรื่อย ๆ บางทีกินข้าวไปด้วย ตั้งใจดูไป” (ธิดา นวนตวิงศ์, สัมภาษณ์)

“...ทำการบ้านเสร็จก็เปิดดูพอดีเลยละ ตั้งใจดู ดูโพธิ์เองก็อย่างเดียวนะไม่เปลี่ยนช่องเลย” (แพรวนภา ชัยแสงจันทร์, สัมภาษณ์)

“...ดูหนังโพธิ์เองก็ไปด้วย กินข้าวไปด้วย แต่ก็ดูรู้เรื่อง ดูแล้วตกใจใส่จมูกบ้างปากบ้าง (หัวเราะ) ...” (พิสิษฐ์ โกมลวิจิตร, สัมภาษณ์)

การจดจำโดยทั่วไปเกี่ยวกับภาพยนตร์การ์ตูน เรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนชน

กลุ่มตัวอย่างทั้งที่เป็นผู้ที่เปิดรับชมภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนชนเป็นประจำและผู้ที่เปิดรับชมภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนชนทั่วไป ทั้งหมดทุกคน ล้วนจดจำเนื้อหาในตอนที่คุณเคยรับชมและตัวละครของภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้ได้เป็นอย่างดี ซึ่งผู้ศึกษาได้ใช้วิธีสังเกตร่วมด้วยขณะสัมภาษณ์พบว่า กลุ่มตัวอย่างสามารถตอบคำถามเกี่ยวกับการจดจำเนื้อหาและตัวละครของภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้ได้อย่างรวดเร็ว ชัดเจน ด้วยสีหน้าที่มีความสุขที่ได้พูดถึงเรื่องราวของภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้ที่คุณชื่นชอบ

การจดจำด้านเนื้อหาของภาพยนตร์การ์ตูน เรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนชน

กลุ่มตัวอย่างทั้งที่เป็นผู้ที่เปิดรับชมภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนชนเป็นประจำและผู้ที่เปิดรับชมภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนชนทั่วไป ล้วนสามารถจดจำเนื้อหาของภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนชนตอนที่ตนเคยรับชมได้เป็นอย่างดี

การจดจำเกี่ยวกับประเด็นเรื่อง (Theme)

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดต่างอธิบายถึงประเด็นเรื่อง (Theme) ของภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้ได้ว่าเป็นการ์ตูนแนวสนุกสนาน และเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับเด็กนักเรียนหญิงสี่คนและเพื่อน ๆ ในโรงเรียนประถมแองเจิ้ล คือ กาละแมร์ นิน่า ไก่จิ้ง และป้าปุย ซึ่งแต่ละคนต่างมีพลังวิเศษที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละคน กาละแมร์มีพลังเสียงแข็ง นิน่ามีพลังพายุ นิน่า ไก่จิ้งมีพลังเนตรสลายใจ ป้าปุยมีกระเป๋ากบ

“...โพธิ์เองก็เป็นการ์ตูนแนวสนุกสนาน ร่าเริง แจ่มใส ให้ข้อคิดละ สนุกแบบมีเรื่องให้น่าติดตามเยอะ น่าสนใจเลยละ เป็นเรื่องเกี่ยวกับนักเรียนทุกคนในแองเจิ้ลทาวน์ โรงเรียนประถมแองเจิ้ล” (สุทัตตา บุญยโสภณ, สัมภาษณ์)

“เป็นการดูแนวสนุกรสนานค่ะ เป็นชีวิตเด็กนักเรียนสี่คน ป้าป๋วย กาละแมร์ ไก่จิ้ง นิน่า ในโรงเรียน กับเพื่อน ๆ มีครูใหญ่ ครูติ่ม” (ปิยฉัตร เมณาคม, สัมภาษณ์)

“...โพร์เองก็เป็นการดูสนุก แนวพลังพิเศษ เป็นเรื่องของนักเรียนหญิงอยู่ในโรงเรียน” (ปรีดา ชมพูไชยเกิด, สัมภาษณ์)

“โพร์เองก็เป็นการดูสนุก เรื่องนักเรียน เรียน ส่งการบ้าน ช่วยเหลือกัน มีหัวหน้าห้อง นิน่าเป็นครับ ดีครับ เค่าปรับปรุงตัวเองได้ครับ เรียบร้อยคุมห้องได้ เป็นแบบอย่างที่ดี” (วุฒิกร ต่อประเสริฐกุล, สัมภาษณ์)

“เป็นการดูสร้างสรรค์ สนุกรสนานด้วยค่ะ มีพี่กาละแมร์ พี่ป๋วย พี่ไก่ พี่นิน่าอยู่ในโรงเรียน” (สัณห์สุดา อัมณพธรรม, สัมภาษณ์)

“เป็นแนวสนุก ต่อสู้ เรื่องเกี่ยวกับเด็กที่เก่ง เด็กที่ขี้เกียจ กาละแมร์ขี้เกียจ นิน่าเรียนเก่ง ป้าป๋วยเก่งเรื่องมีของจุกจิก มีกระบี่วิเศษ” (พิสิษฐ์ โกมลวิจิตร, สัมภาษณ์)

...เป็นแนวคิซู สนุกรสนาน เป็นเมืองเองเจิ้ลทาวน์ มีโรงเรียนอยู่โรงเรียนหนึ่ง มีเด็กสี่คนมีพลังพิเศษ กาละแมร์ทำให้เสียงแข็งได้ นิน่าถ้าได้ยินเสียงเพลงจะบังคับตัวเองไม่ได้ ป้าป๋วยจะใช้กระบี่เข้าเก็บตก ไก่จิ้งจะใช้สายตาแต่จำชื่อพลังไม่ได้ ใช้สะกดจิต มันจะแบบสั่งอะไรก็ทำหมด ใช้ในทางที่ถูกก็ดีครับ อย่างไปบอกพวกแก๊งเอ็กซ์โพร์ว่าอย่าทะเลาะกัน (ธิตี นวเนติวงศ์, สัมภาษณ์)

“...เป็นการดูสนุก มีสาระด้วย มีคติสอนใจ เพลิดเพลินบันเทิงดี ขำ ตลก ๆ ขำตลก กาละแมร์ไวววาย คิดว่าน่าจะขำ เค่าอาจจะสร้างความสนุก ขำ ๆ ให้เด็ก ๆ หัวเราะ จากเด็ก ๆ ที่เศร้ากลายเป็นหัวเราะได้ โพร์เองก็ชอบปกป้องคนอื่นและมีพลังพิเศษ” (ณัฐธิดา บรรทัดพันธุ์, สัมภาษณ์)

“...แนวสนุกรสนานค่ะ สดใส มีเด็ก ๆ นักเรียน มีกาละแมร์ นิน่า ป้าป๋วย ไก่จิ้ง มีพลังพิเศษ มีแก๊งเอ็กซ์โพร์ชอบแกล้งพวกโพร์เองจี้...” (แพรวนภา ชัยแสงจันทร์, สัมภาษณ์)

ความประทับใจจากเรื่อง

กลุ่มตัวอย่างแต่ละคนล้วนมีความประทับใจในภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้ที่ยังคงอยู่ในความทรงจำของพวกเขา โดยมีสาเหตุที่ชื่นชอบแตกต่างกันไปในแต่ละคน แต่สิ่งที่เหมือนกันก็คือความชื่นชอบในเนื้อหาที่สนุกรสนาน ก่อให้เกิดความสุขแก่ผู้รับชม กลุ่มตัวอย่างทุกคนยังสามารถเล่าเรื่องราวตอนที่ตนชื่นชอบให้แก่ผู้ศึกษาฟังได้พร้อมกับสีหน้าที่เปี่ยมไปด้วยความประทับใจ กลุ่มตัวอย่างบางคนมีตอนที่ประทับใจมากกว่าหนึ่งตอน อีกทั้งยังมีการรับรู้และตีความข้อคิดที่ตนได้รับจากตอนที่ตนประทับใจได้ตรงกับสิ่งที่ผู้ผลิตต้องการสื่อสารไปยังผู้ชมกลุ่มเด็กอีกด้วย ดังกรณีของ ด.ญ. สัณห์สุดา อัมณพธรรม ที่มีความประทับใจตอน “ร้านยายขายทุกอย่าง” โดย

สามารถเล่าเรื่องย่อตอนดังกล่าวให้กับผู้ศึกษาฟังได้ ทั้งยังสามารถตีความข้อคิดจากตอนนี้ได้ อย่างถูกต้อง

...ประทับใจตอนร้านยายขายทุกอย่าง ครูตี๋ให้ปลูกดอกไม้ สามคนคือ ป้าป๋วย กาละแมร์และพีโก ไปที่ร้านคุณยายขายทุกอย่างหาดอกที่มันประหลาด ๆ แต่นี่นำเค้าปลูกดอกกุหลาบให้สวย คนอื่นปลูกต้นไม้แปลก ๆ มีแต่ผลเสีย พีโกเค้ากลัวตุ๊กตาหมี เพราะเด็ก ๆ เค้าเคยโดนทัก ที่นี้เค้าเลยไม่กล้าไปดูแล เพราะต้นไม้ของเค้าเป็นต้นตุ๊กตาหมี ที่นี้ของป้าป๋วยมันเป็นเหมือนกับต้นไม้มีกลิ่นไม้ก็จะกินคน สองคนนั้นก็เลยไม่กล้าดูแลต้นไม้ของตัวเอง แต่นี่นำปลูกกุหลาบก็เลยไปดูแล สอนให้รู้ว่าเราไม่ควรคิดไปเกินในสิ่งที่เป็นไปได้ เราควรเลือกสิ่งที่เหมาะสมกับตัวเองและพอดี ๆ (สัณห์สุดา อัมณพธรรม, สัมภาษณ์)

ทั้งนี้ผู้ศึกษาพบว่า มีกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงจำนวน 2 คน ที่ชอบตอนเดียวกันนี้ คือตอน “ร้านยายขายทุกอย่าง” แม้ว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งสองจะเป็นผู้ที่เปิดรับชมภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้เป็นประจำ คือ ด.ญ. สัณห์สุดา อัมณพธรรม ดังที่กล่าวไปแล้ว และอีกคนเป็นผู้ที่เปิดรับชมภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้โดยทั่วไปคือ ด.ญ. ณัฐนิชา บรรทัดพันธุ์ ที่มีความชื่นชอบในตอนเดียวกัน อาจเนื่องด้วยกลุ่มตัวอย่างทั้งสองเป็นเพศหญิงจึงมีความสนใจในตอนที่มีเรื่องราวใกล้เคียงกับความสนใจของตนเองคือ ต้องการเลือกซื้อดอกไม้มาปลูกจากร้านยายขายทุกอย่างที่มีทุกอย่างขายตามความต้องการของผู้ซื้อ ซึ่งข้อคิดจากตอนนี้คือการที่จะทำอะไรควรจะทำเรื่องให้ง่าย ๆ และเหมาะสมเข้าไว้ อย่าไปทำให้ยุ่งยากไม่เหมาะกับตัวเราและสิ่งแวดล้อม อีกทั้งคนเราควรอยู่อย่างเรียบง่ายและพอเพียงซึ่งกลุ่มตัวอย่างทั้งสองล้วนมีการรับรู้และตีความข้อคิดและคติสอนใจได้อย่างถูกต้องตรงกับที่ผู้ผลิตตั้งเอาไว้

มีตอนหนึ่งที่หนูชอบมากคือร้านคุณยายขายทุกอย่างค่ะ นิน่าเค้าตัดสินใจดีแล้ว ถ้าซื้อต้นไม้ประหลาด ๆ มันคงดูแลไม่ได้ เลยเอาต้นไม้ธรรมดา มันสวยดีอยู่แล้ว ต้นไม้ประหลาด ๆ จะทำให้เกิดปัญหา คนเราควรเลือกของธรรมดาเหมาะกับตัวเราดีกว่าของวิเศษ ไม่ทำให้มีเรื่อง ถ้าเลือกของประหลาดนิน่าก็จะได้ศูนย์ ที่นิน่าได้เต็มเพราะนิน่าเลือกของธรรมดา ๆ ถ้าใช้ของประหลาดจะก่อเรื่องวุ่นวายขึ้น คนใช้เงินฟุ่มเฟือยไม่ดีเลย โตขึ้นก็ไม่มีเงิน ทำอะไรไม่ได้ อดอยาก ต้องเป็นขอทาน ขอเงิน อยู่ธรรมดาดีกว่า หนูคิดว่าตอนนี้นิน่าเป็นคนดีนะ เค้าชอบเรียนเค้าถึงสั่งหนังสือภาษาอังกฤษ เค้าเป็นคนเรียนเก่ง... (ณัฐนิชา บรรทัดพันธุ์, สัมภาษณ์)

ด.ช. ปรีดา ชมพูไชยเกิด เป็นกลุ่มตัวอย่างอีกคนหนึ่งที่มีความประทับใจในตอนหนึ่ง ภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้ คือ ตอน “ตำนานโรงเรียนสยอง” เนื่องจากชื่นชอบที่ตอนนี้มีความน่ากลัว

สอดแทรกอยู่ ทำให้ตนเองรู้สึกตื่นเต้นและลุ้นระทึกขณะรับชม ซึ่งสอดคล้องกับความสนใจส่วนตัวของคนที่สนใจเกี่ยวกับสิ่งที่น่ากลัว ลึกลับ เป็นทุนเดิมอยู่แล้ว โดย ด.ช. ปรีดา ยังสามารถรับรู้และตีความข้อคิดหลัก ๆ ของตอนนี้ได้ว่าเด็ก ๆ ไม่ควรเดินทางไปไหนมาไหนเวลากลางคืน เพราะว่าอันตรายในเวลากลางคืนอาจมีผู้ร้ายหรือสัตว์ร้ายที่อาจทำร้ายเอาได้ ทั้งนี้ ด.ช. ปรีดา ยังให้ความคิดเห็นส่วนตัวเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อคิดที่ตนได้รับจากตอนนี้น่า หากสมมติว่าตนเป็นตัวละครในเรื่องคือหนึ่งในสี่สาวโพรเอนจ์ที่ลี้ภัยดินสอไว้ที่โรงเรียน ตนจะตัดสินใจรอจนถึงตอนเช้าวันรุ่งขึ้นค่อยรีบตื่นไปเอาดินสอที่โรงเรียนแต่เช้า ซึ่งนับว่าเป็นสิ่งที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ด้านการให้ข้อคิดและคติสอนใจของผู้ผลิตที่ต้องการสื่อสารไปยังผู้ชมกลุ่มเด็ก ที่กลุ่มตัวอย่างสามารถรับรู้และตีความข้อคิดและคติสอนใจที่แฝงอยู่ในภาพยนตร์การ์ตูนได้อย่างถูกต้องตรงกับที่ผู้ผลิตตั้งเอาไว้ โดย ด.ช. ปรีดา ให้ความคิดเห็นในประเด็นนี้ว่า

ตอนที่ชอบก็ตอนตำนานโรงเรียนสยอง ผมชอบเรื่องน่ากลัว ๆ เลยชอบ ป่าบูยลี้มนของสำคัญไว้ที่โรงเรียนแล้วเรียกพวกโพรเอนจ์ไปเอาด้วย แต่เข้าโรงเรียนไม่ได้เลยใช้กระเป๋าวีเศษหยิบของมา เลยชอบป่าบูยตรงนี้ ในชีวิตจริงไม่มีหรอกครับชอบตรงที่ได้หมดทุกอย่าง ตอนไก่อ้างเกลียดตุ๊กตาทานมีกระเป๋านี้ก็เก็บตุ๊กตาตัวใหญ่ได้ทั้งตัวเลย แคว้ไปโรงเรียนกันเจอเงาปีศาจ แต่พอเจอไปเจอมา ก็รู้ความจริงมาว่าเงาพวกนั้นคือเงาครูใหญ่ ตอนจบของสำคัญคือดินสอ ผมไม่รู้จะพูดยังไงเลย สอนให้รู้ว่าเด็ก ๆ ไม่ควรไปโรงเรียนกลางคืน ดึกแล้วอาจมีโจร สัตว์จรจัดในความมืดอาจทำร้ายเรา อาจกัด ถ้าเป็นผมจะรอพรุ่งนี้เข้าตื่นเช้า ๆ ค่อยไปเก็บ (ปรีดา ชมพู ไชยเกิด, สัมภาษณ์)

กรณีของ ด.ช. วุฒิกกร ต่อประเสริฐกุล เป็นกลุ่มตัวอย่างเพศชายอีกคนหนึ่งที่เปิดรับชมภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้เป็นประจำ โดยเฉพาะเรื่องราวในภาคสองที่ผู้ผลิตเพิ่มฉากแอ็คชั่นเข้าไปเพื่อเรียกความสนใจจากผู้ชมกลุ่มเด็กชายให้หันมาชมโพรเอนจ์มากขึ้น อีกทั้งเรื่องราวการต่อสู้ระหว่างกลุ่มโพรเอนจ์ เพื่อน ๆ และครูแฉ่ซึ่งแท้ที่จริงแล้วคือยอดมนุษย์จากดาวอังคารที่คอยพิทักษ์โลกและแฉ่เจิ้ลทาวนจากพ่อมดคู่หูผู้ต้องการยึดครองอาวูธมหาประลัยที่อยู่ใต้โรงเรียนประถมแฉ่เจิ้ล โดยผู้ศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายส่วนใหญ่มีความประทับใจในตอนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการปะทะกันระหว่างฝ่ายดีและฝ่ายไม่ดี โดยเฉพาะ ด.ช. วุฒิกกร ต่อประเสริฐกุล มักพูดถึงตอนที่มีเนื้อหาดังกล่าวอยู่บ่อย ๆ อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศชายจึงมีความสนใจเกี่ยวกับภาพยนตร์การ์ตูนแนวต่อสู้ ผจญภัย จึงมีความประทับใจในภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สี่สาวแสนซนที่มีเนื้อหาในตอนดังกล่าว ซึ่ง ด.ช. วุฒิกกร สามารถเล่าเรื่องย่อตอนที่ประทับใจให้ผู้

ศึกษาฟังได้อย่างสนุกสนาน แม้ว่าอาจจะจำชื่อของบางสิ่งในการ์ตูนไม่ได้ทั้งหมด เช่น ผลึกอังกาไรท์ ที่เป็นผลึกจากดาวอังคาร อาจเพราะเป็นชื่อที่จดจำได้ยาก

...ประทับใจตอนจบครับ กับต้นเจถูกแช่แข็ง คุณยายชายทุกอย่างเอาผลึกจากครูใหญ่ใส่ไป กับต้นเจพลังก็เพิ่มขึ้น แล้วก็ไปปราบพอมมดดูฮู ไม่เท่ากระเด็นออกนอกโลก จบดีครับ แล้วก็ตอนไฟร์เดวีปีศาจแสนกลตอนจบ เอ็กซ์ไฟร์บอกเพื่อน ๆ ว่าไฟร์เองก็ไม่ได้รังแกคนอื่น เวลาโรงเรียนมีปัญหาเค้าก็ช่วย ตอนจะจบ พอมมดดูฮูจะทำลายโรงเรียน เอ็กซ์ไฟร์กับเพื่อน ๆ ก็ช่วยกันปิดประตูโรงเรียน ครูติ่มที่ถูกมนต์สะกดก็ใช้พลังทำให้ประตูแตกตึง!... (วุฒิกกร ต่อประเสริฐกุล, สัมภาษณ์)

การจดจำด้านตัวละครในภาพยนตร์การ์ตูน เรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนซน

ในภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้ทางผู้ผลิตได้กำหนดให้มีตัวละครหลักคือสี่สาวไฟร์เองก็ได้แก่ กาละแมร์ ป่าบู้ย ไก่จิ้ง และนิน่า เป็นตัวละครสำคัญในการดำเนินเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ โดยกำหนดบุคลิกลักษณะรวมถึงนิสัยของตัวละครให้คล้ายคลึงกับตัวจริงของสี่สาวพิธีกรรายการผู้หญิงถึงผู้หญิงและรายการเก็บตก รวมถึงกำหนดลักษณะนิสัยของตัวละครให้มีทั้งข้อดีและข้อเสียอยู่ในตัวละครแต่ละตัวให้เหมือนกับนิสัยของคนจริง ๆ อันนับเป็นจุดเด่นประการหนึ่งของภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้ ที่ผู้ผลิตคำนึงถึงการกำหนดบุคลิกลักษณะตัวละครให้มีความสมจริงและสามารถเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้ชมกลุ่มเด็กซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายหลักของเรื่อง

จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มรู้จักและจดจำตัวละครหลักในเรื่องและพลังวิเศษของแต่ละคนได้เป็นอย่างดี และสามารถบอกเหตุผลที่ชอบตัวละครนั้นได้ อีกทั้งกลุ่มตัวอย่างยังสามารถรับรู้ภาพการแสดงพฤติกรรมของตัวละครและตีความได้ว่าพฤติกรรมของตัวละครหลักนั้น ๆ เป็นพฤติกรรมที่ดีหรือไม่ดี

ตัวละครหลักที่กลุ่มตัวอย่างชื่นชอบมากที่สุดคือ กาละแมร์ โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่ชอบทั้งหมด 5 คน โดยทั้งห้าคนต่างรับรู้และจดจำรูปลักษณ์ภายนอกที่โดดเด่นของกาละแมร์ได้ คือ สีส้มที่คล้ำ มีพลังวิเศษคือ “พลังเสียงแข็ง” ที่มีคำพูดออกมาจากปากเป็นตัวหนังสือใช้ป้องกันตนเองและเพื่อน ๆ จากเหล่าร้ายได้ ส่วนนิสัยของตัวละครกาละแมร์ที่กลุ่มตัวอย่างรับรู้และจดจำได้ คือเป็นคนขี้เกียจ ชอบหลับในห้องเรียน มาโรงเรียนสายเป็นประจำ ซึ่งนับเป็นข้อเสียของกาละแมร์ และมีข้อดีคือ เป็นคนมีน้ำใจชอบช่วยเหลือเพื่อนเมื่อเพื่อน ๆ ได้รับความเดือดร้อน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างทั้งสี่คนสามารถตีความแยกแยะได้ว่าพฤติกรรมใดของกาละแมร์ที่ดีหรือไม่ดี โดยมีความคิดเห็นดังต่อไปนี้

“...กาลละแมร์ตัวดำ ชอบกาลละแมร์ เพราะแข็งแรง ชอบทำตัวเหมือนผู้ชาย แข็งแรง มีเสียงแข็ง ตั้งใจทำงาน เพื่อนมีปัญหาเค้าช่วยตลอด แต่ซี้เกียจ จำได้ที่กาลละแมร์มาสายแล้วโดน ครูใหญ่ทำโทษเลย” (พิสิษฐ์ โกมลวิจิตร, สัมภาษณ์)

“... ชอบกาลละแมร์ ดำครับ ชอบเสียงแข็ง ใหญ่ดี กาลละแมร์ทำให้เสียงแข็งได้ เวลา ตะโกนที่เป็นตัวหนังสือเลย แต่เค้าซี้เกียจ มาสายไม่ดีนะ” (ธิตินวเนตวิวงศ์, สัมภาษณ์)

“...ชอบกาลละแมร์ ข้อดีคือช่วยเหลือเพื่อน ถ้าใครมาทำร้ายเพื่อน เค้าจะคอยช่วย แต่บางทีพูดจากรุนแรง พูดออกมาเสียงเค้าแข็ง ถ้าโมโห จะทำร้ายเพื่อนได้อย่างพวกเอ็กซ์ไฟร์เวลา จับตัวไก่อ้างไป” (สุทัตตา บุญยโสภณ, สัมภาษณ์)

“หนูชอบกาลละแมร์มากกว่า เพราะกาลละแมร์ตลกที่สุดทุกคน มีพลังเสียงแข็งแรงปราบ เหล่าร้ายแค้นเอ็กซ์ไฟร์ แต่เด็กดีไม่ควรทำเสียงแข็งคะไม่ดี แต่กาลละแมร์ซี้เกียจ มากี่สาย ไม่ดีเลย” (ปิยฉัตร เม่นาคม, สัมภาษณ์)

“...ชอบกาลละแมร์พลังเสียงแข็งแรงคะ เวลาโกรธจะตะโกน เอาไว้ป้องกันศัตรูอย่างแค้น เอ็กซ์ไฟร์...” (แพรวนภา ชัยแสงจันทร์, สัมภาษณ์)

นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างบางคนอย่าง ด.ญ. ณัฐนิชา บรรทัดพันธุ์ แม้จะไม่ได้ชื่นชอบ ตัวละครกาลละแมร์มากกว่าตัวละครอื่น ๆ แต่ยังให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับกาลละแมร์ในเรื่อง ของรูปลักษณ์ภายนอกว่าถึงกาลละแมร์จะมีผิวสีคล้ำแต่กาลละแมร์ยังมีนิสัยที่ดี และกลุ่มตัวอย่างผู้นี้ ยังตีความถึงพฤติกรรมของตัวละครอื่น ๆ ในเรื่องว่าสีผิวไม่ได้เป็นสิ่งที่กำหนดลักษณะนิสัยของคน เสมอไป อย่างตัวร้ายในเรื่องบางคนอย่างแค้นเอ็กซ์ไฟร์หรือเพื่อนร่วมห้องอย่างแพรสที่ถึงแม้จะมี ผิวขาว แต่กลับมีนิสัยที่ไม่ดี

...ชอบกาลละแมร์ ตรงที่พูดออกมาแล้วทำอะไรได้หมด จริง ๆ หนูไม่ค่อยชอบกาลละแมร์ เท่าไหร่ คิดว่าตัวดำน่าจะมันก็ดีอยู่ แต่รู้สึกเหมือนกับเจ้าก๊วยเลยนะ คนตัวดำ ส่วนใหญ่เป็นคนดีได้คะ คนนิสัยไม่ดีไม่เกี่ยวกับสีผิว ผิวดำหรือขาวก็ไม่เกี่ยว ส่วนมากตัวร้ายเป็นผิวขาว อย่างเอ็กซ์ไฟร์เค้าผิวขาว แพรสด้วยที่เป็นเพื่อนนิสัย ไม่ดี เค้าซี้โกงคนอื่น อย่างเปิดเทอมสองแพรสเค้ามาอวดของกับคนอื่น แล้วมัน ไม่ดี ตอนที่ไก่อ้างทำการบ้าน ตอบคำถามอะไรได้ แพรสก็เลียนแบบไก่อ้าง ผลสุดท้ายก็ ได้สิ่งไม่ดีตอบแทน แพรสตอบก่อนคุณครูจะถาม คุณครูวาดต้นไม้แล้วก็ตอบเลย มันไม่ดีเลย... (ณัฐนิชา บรรทัดพันธุ์, สัมภาษณ์)

“...กาลละแมร์ เค้าผิวคล้ำ ๆ นิดนึง โมโหง่าย ข้อดีเค้าจะสามัคคีกันตลอดสี่คนนี้ ข้อเสีย คือโมโหง่าย ไม่พอใจอะไรเวลาพูดตัวหนังสือออกมา เรื่องเรียนไม่ค่อยขยัน มาสาย ไม่ค่อยทำการ บ้าน เด็กดีไม่ควรมาสาย...” (สณห์สุดา อัมณพธรรม, สัมภาษณ์)

ตัวละครหลักในเรื่องที่กลุ่มตัวอย่างชอบเป็นอันดับที่สอง คือ ป้านุ้ยที่มีกลุ่มตัวอย่างชื่นชอบเป็นจำนวน 2 คน อันดับที่สามที่มีกลุ่มตัวอย่างชื่นชอบรองลงมา คือ ไก่จิ้งและนิน่าที่มีกลุ่มตัวอย่างชอบเป็นจำนวน 1 คนเท่ากัน โดยกลุ่มตัวอย่างสามารถรับรู้ภาพการแสดงพฤติกรรมของตัวละครและตีความได้ว่าพฤติกรรมของตัวละครนั้น ๆ เป็นพฤติกรรมที่ดีหรือไม่ดี ซึ่งกลุ่มตัวอย่างเกิดความชื่นชอบตัวละครนั้น ๆ จากตอนที่ตัวละครแสดงพฤติกรรมได้ประทับใจตน

ตัวละครป้านุ้ย กลุ่มตัวอย่างรับรู้ว่าเป็นตัวละครที่ดูเป็นผู้ใหญ่มากกว่าเพื่อน ๆ ในกลุ่มสามารถเป็นที่ปรึกษาให้กับเพื่อน ๆ และดูแลทุกคนในกลุ่มได้ มีพลังวิเศษที่ผู้ชมกลุ่มเด็กส่วนใหญ่ชื่นชอบคือกระเป๋ากีบตลกที่รวบรวมของทุกอย่างไว้เนื่องจากป้านุ้ยเป็นคนช่างเก็บของ แต่ป้านุ้ยมีข้อเสียที่เป็นคนขี้โมโห และเชื่องช้า

“...ชอบป้านุ้ยมีกระเป๋ากีบพิเศษเก็บได้ทุกอย่าง ขยัน ประหยัด ดูแลน้อง เป็นเด็กดีแต่ขี้โมโหไปหน่อย กาละแมร์ชอบเรียกว่าป้านุ้ยว่าป้า...” (ปริดา ชมพูไชยเกิด, สัมภาษณ์)

“ชอบป้านุ้ย เค้ามักมีกระเป๋ากีบตลก ชอบเก็บนู่นเก็บนี่เต็มกระเป๋ากีบ เวลาเกิดเรื่องก็เอาของออกมาใช้ได้” (สัณห์สุตา อัจฉนพธรรม, สัมภาษณ์)

กรณีของ ด.ญ. ณัฐนิชา บรรทัดพันธุ์ที่ถึงแม้จะชอบไก่จิ้งเป็นตัวละครอันดับหนึ่งในใจแต่ก็มีความชื่นชอบป้านุ้ยที่มีกระเป๋ากีบตลก ซึ่งกลุ่มตัวอย่างตีความว่ามีทั้งข้อดีและข้อเสีย คือมีประโยชน์ใช้สอยได้แต่บางครั้งถ้านำของเล่นออกมาเล่นในเวลาเรียนนับเป็นการกระทำผิดกฎของโรงเรียน โดยให้ความเห็นว่า

“...หนูก็ชอบป้านุ้ยนะคะที่เค้ามักมีของมาโรงเรียนมีประโยชน์ได้บ้าง แต่ว่ามันผิดคะ มีตอนที่ป้านุ้ยเอาของเล่นมาโรงเรียนแล้วผิดกฎโรงเรียน...” (ณัฐนิชา บรรทัดพันธุ์, สัมภาษณ์)

ตัวละครนิน่านั้น กลุ่มตัวอย่างรับรู้ว่าเป็นตัวละครที่มีความน่ารัก เรียบร้อย ใจดี ขยันเรียน เรียนเก่ง เป็นหัวหน้าห้อง และมีพลังวิเศษคือพายุบินได้ยืนเพลงแดนซ์จะเต้นจนควบคุมตนเองไม่ได้ บางครั้งทำให้ข้าวของเสียหายและบางครั้งมีข้อดีที่ช่วยพุงชนสลายเหล่าร้ายได้

...ผมชอบนิน่าเป็นคนใจดีครับ ตอนที่ผมดู เค้าปล่อยผีเสื้อที่ส่งงานครูแจ้ไปครับ ป้านุ้ย กาละแมร์ ไก่จิ้ง ก็ไม่ปล่อยนะครับ แล้วก็พวกแฟรส์อีก เพื่อน ๆ ก็บอกว่า “เราจะเอาอะไรส่งครูแจ้ละ” สุดท้ายแล้วผีเสื้อก็มาหานิน่าครับ เค้าเป็นเพื่อนนิน่า ถ้าเราไม่จับเค้า ๆ ก็จะมาเป็นเพื่อนกับเราเอง แต่นิน่าใจอ่อน นิน่ามีข้อเสียแบบควบคุมพลังตัวเองไม่ได้ พังทั้งห้องเลย แล้วให้คนอื่นเก็บ พวกแฟรส์ไม่ยอมเก็บ แต่บางทีพลังก็ทำให้พอมดดูอยู่กระเด็นไปได้ (วุฒิกกร ต่อประเสริฐกุล, สัมภาษณ์)

ในกรณีของ ด.ญ. สัณห์สุตา อัจฉนพธรรม ได้ให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับตัวละครนิน่าในการรับรู้ของตนว่า เป็นคนดี เป็นหัวหน้าห้องที่มีความเป็นกลาง และตีความว่าการที่นิน่าได้

เป็นหัวหน้าห้องเพราะเขาสนใจคุณครูและเพื่อน ๆ ด้ด้วยความดี ขณะที่คนอื่น ๆ ใช้กลโกง ด.ญ. สัณห์สุดา ยังมีความคิดเห็นด้วยว่าเด็ก ๆ ไม่ควรใช้วิถีโกงใด ๆ ซึ่งเป็นข้อคิดที่เธอได้รับรู้มาจากการชมภาพยนตร์ในตอนที่ “หัวหน้าห้องของเรา” โดยให้ความเห็นว่า

พีน้าเค้าจะเป็นกลางค่ะ ขยันค่ะ เป็นหัวหน้าห้อง ตอนที่เลือกหัวหน้ากัน กาละแมร์ ไก่ ป้าป๋วย เค้าอยากเป็น แต่ว่านิน้าตอนแรกไม่ได้ลงคะ กาละแมร์ใช้พลังเสียงแข็งว่า “โปรดเลือกกาละแมร์” ป้าป๋วยเค้าบอกว่าก็มีกระเป๋าก็กีบตมมีของหลาย ๆ อย่าง แล้วไก่งาก็มีพลังดาหวาน พุดอะไรคนอื่นจะเชื่อตลอด เหมือนชีโกงครูก็เลยตัดสินใจให้นิน้าเป็น เด็ก ๆ ไม่ควรชีโกง นิน้าเค้าชนะด้วยความดีคะ (สัณห์สุดา อัณณพธรรม, สัมภาษณ์)

ตัวละครตัวสุดท้ายที่กลุ่มตัวอย่างชอบเป็นอันดับที่สามคือไก่ง ซึ่งมักเป็นตัวละครที่กลุ่มตัวอย่างกล่าวถึงค่อนข้างน้อย กลุ่มตัวอย่างรับรู้ว่าเป็นตัวละครที่มีความน่ารัก สดใส เรียนเก่ง ขยัน แต่มีข้อเสียที่มีบุคลิกที่นุ่มน้อมอ่อนแอจนเกินไป มีพลังวิเศษคือพลังเนตรสลายใจ เป็นพลังดาหวานช่วยให้คนอื่นทำตามที่ตนขอร้องได้ แต่มีกลุ่มตัวอย่างเพียงคนเดียวที่จำชื่อพลังวิเศษของไก่งได้ คือ ด.ญ. ณัฐนิชา บรรทัดพันธุ์ อาจเป็นเพราะชื่อพลังค่อนข้างยาวและยากต่อการจดจำของผู้ชมกลุ่มเด็ก และกลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งตีความพลังวิเศษของไก่งว่าหากใช้ในทางที่ถูกจะนับเป็นสิ่งที่มประโยชน์มากกว่าใช้เป็นกลโกงในการเอาชนะใจผู้อื่น

...หนูชอบไก่งที่สุด ไก่งดูน่ารัก ดาหวาน ใช้พลังเนตรสลายใจได้ ทำให้ใครตามใจตัวเองได้ หนูคิดว่าดีอย่างไม่ดีอย่าง ดีคือ เพื่อนมาโรงเรียนสายก็ช่วยเพื่อนเข้าโรงเรียนได้ไม่ถูกลงโทษ ไม่ดีคือ มันอาจชีโกงเกินไป เวลาเลือกหัวหน้าห้อง ไก่งใช้พลังเนตรสลายใจทำให้คุณครูเลือกไก่ง แต่ว่าป้าป๋วยไปเป่านกหวีดปัด คุณครูก็ตื่นขึ้นมา เวลาคุณครูโดนพลังเนตรสลายใจก็เหมือนโดนสะกดจิต เวลาได้ยินเสียงดัง ๆ ก็จะตื่นขึ้นมา... (ณัฐนิชา บรรทัดพันธุ์, สัมภาษณ์)

“...ไก่งจะใช้สายตาแต่จำชื่อไม่ได้ ใช้สะกดจิต มันจะแบบสั่งอะไรก็ทำหมด ใช้ในทางที่ถูกก็ดีครับ ไปบอกพวกแก๊งค์ไฟร์ว่าอย่าทะเลาะกัน...” (ธิติ นวนตวิงศ์, สัมภาษณ์)

“...ไก่งก็มีเสน่ห์นะ ขอร้องอะไรใครก็ได้ เห็นดาหวานแล้วก็ให้หมด เรียนเก่งด้วย...” (แพรวนภา ชัยแสงจันทร์, สัมภาษณ์)

นอกจากการที่กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สามารถจดจำเกี่ยวกับตัวละครหลักได้เป็นอย่างดีแล้ว ด้านการจดจำเกี่ยวกับตัวละครรองอื่น ๆ ในเรื่อง จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้จดจำ และตีความพฤติกรรมและอุปนิสัยของตัวละครได้

แก๊งเอ็กซ์โพร์ เป็นกลุ่มแก๊งเด็กนักเรียนชายรุ่นเดียวกับโพร์เองจี มีสมาชิกทั้งหมด 4 คน ได้แก่ หนึ่ง, สอง, สาม และ สี่ ทั้งหมดหน้าเหมือนกันหมด เวลาดูว่าใครเป็นใครต้องดูที่ทรงผม หากมีแหลมเดี๋ยวก็คือ “เจ้าหนึ่ง” ซึ่งเป็นหัวใจของกลุ่ม ในกลุ่มนี้มี “เจ้าสี่” เพียงคนเดียวที่ใช้ผ้าปิดปาก ทำให้พูดไม่ถนัด เอ็กซ์โพร์เป็นแก๊งอันธพาลประจำโรงเรียนประถมแองเจิล เป็นคู่ปรับตลอดกาลของพวกโพร์เองจี มักทำตัวก่อเรื่องวุ่นวายให้เกิดขึ้น แต่ว่าพวกเขาไม่ได้มีความสามารถพิเศษอะไร นอกจากหัวคิดที่ซี้โกง ชอบแกล้งคนที่อ่อนแอกว่า ทั้งยังเป็นนักวางแผนการร้ายตัวงออีกด้วย มีกลุ่มตัวอย่างเพียงคนเดียวที่สามารถจดจำชื่อของสมาชิกของแก๊งเอ็กซ์โพร์แต่ละคนได้ นอกนั้นจดจำได้เพียงชื่อแก๊งและรู้ว่าเป็นกลุ่มเด็กร่วมชั้นเรียนของโพร์เองจีที่เป็นเด็กไม่ดี มีนิสัยซี้โกงและชอบแกล้งผู้อื่น

เอ็กซ์โพร์ชอบแกล้งคนอื่น แกล้งน้องไอติม เวลาพอมดดูฮูมายึดโรงเรียน พวกนี้ก็จะช่วย อยากรครองโลก เพราะเค้าอยากได้ของตอบแทนจากพอมดดูฮู อย่างคาถาหรืออะไรอย่างนี้ เอ็กซ์หนึ่งเป็นหัวหน้า พี่ใหญ่ ควบคุมน้อง ๆ เอ็กซ์สองก็เหมือนเอ็กซ์หนึ่ง นิสัยเหมือนกันสี่คน ฉลาดแกมโกง บางทีก็โดนคนอื่นแกล้งเหมือนกัน (สุทัตตา บุญยโสภณ, สัมภาษณ์)

...อย่างตอน เข้าค่ายโหดมันฮา พวกเอ็กซ์โพร์เปลี่ยนป้ายครับ เสร็จแล้วกอละเมอร์ เปลี่ยนป้ายกลับคืนให้ ไปช่วยตามหานิน่า ถึงจะตกไปอยู่ที่มัสต่าย แต่ก็ได้คะแนนเพิ่มครับ ก็เลยสอบไม่ตก แต่ก็พวกเอ็กซ์โพร์ก็ถูกหักคะแนนสามสิบคะแนน เพราะเล่นซี้โกง เอ็กซ์โพร์คิดจะเอาชนะอย่างเดียว เด็ก ๆ ไม่ควรซี้โกงครับ... (วุฒิกกร ต่อบระเสริฐกุล, สัมภาษณ์)

“...ว้ายว้ายเอ็กซ์โพร์ ชอบแกล้งเพื่อน ชอบเอาชนะมาวอด...” (พิสิษฐ์ โกมลวิจิตร, สัมภาษณ์)

“แก๊งเอ็กซ์โพร์เป็นคู่ปรับกับโพร์เองจี เทอมสองจะร่วมมือกับดูฮูเพราะอยากได้พลังเด็งดิง” (สัณห์สุดา อรรถพรธรรม, สัมภาษณ์)

กลุ่มตัวอย่างจำนวน 3 คน ตีความพฤติกรรมของแก๊งเอ็กซ์โพร์ว่า บางครั้งก็มีพฤติกรรมที่ดี เช่น ช่วยเหลือโรงเรียนเมื่อโรงเรียนตกอยู่ในสถานการณ์ที่เกิดความเดือดร้อนวุ่นวาย หรือช่วยเหลือโพร์เองจีในเวลาที่เกิดปัญหาใหญ่ ๆ

...แต่เค้าก็มีข้อดี อย่างตอนโพร์เดวีปีศาจแสนกลตอนจบ เอ็กซ์โพร์บอกเพื่อน ๆ ว่า โพร์เองจีไม่ได้รังแกคนอื่น เวลาโรงเรียนมีปัญหาเค้าก็ช่วย ตอนจะจบ พอมดดูฮู

จะทำลายโรงเรียน เอ็กซ์โพร์กับเพื่อน ๆ ก็ช่วยกันปิดประตูโรงเรียน ครูติ่มที่ถูกมนต์สะกดก็ใช้พลังทำให้ประตูแตกตึง!.... (วุฒิกกร ต่อประเสริฐกุล, สัมภาษณ์)

“...แต่ถ้ามีเหตุร้ายก็ช่วยโพร์เองจ้ะ มีข้อดี ช่วยเหลือเพื่อน เพื่อนเดือดร้อนก็ช่วยเพื่อน...” (พิสิษฐ์ โกมลวิจิตร, สัมภาษณ์)

“...ตอนจะจบพอมดดูยูเค้าอยากครองเมือง แก๊งเอ็กซ์โพร์เค้าวร่วมมือเสร็จปั๊บ เค้าก็รู้ว่าเค้าโดนหักหลัง เค้าก็พยายามช่วยโรงเรียน...” (สัณห์สุตา อัมณพธรรม, สัมภาษณ์)

คุณครูแจ้ คุณครูผู้สอนวิชาวิทยาศาสตร์ หรืออีกชื่อหนึ่งคือกัปตันเจ ยอดมนุษย์ที่มาจากดาวอังคารเพื่อพิทักษ์โลกและเมืองแองเจิลทาวน์จากการยึดครองของพอมดดูยู ตัวประหลาดจากต่างดาวที่ต้องการขุดอาวุธมหาประลัยที่ฝังตัวอยู่ในโรงเรียนประถมแองเจิลขึ้นมาให้ได้ กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจดจำตัวละครนี้ได้ และรับรู้ว่าคุณครูแจ้เป็นคนเดียวกับกัปตันเจที่แฝงตัวมาเป็นคุณครูในโรงเรียนประถมแองเจิลเพื่อพิทักษ์เมืองแองเจิลทาวน์และโลกจากการยึดครองของพอมดดูยู ซึ่งกลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 คน จดจำชื่อตัวละครนี้ในบทบาทที่เป็นคุณครูได้ไม่ถูกต้อง โดยจำผิดเป็น “คุณครูเจ” ซึ่งอาจจำสลับกันชื่อ “กัปตันเจ” ที่เป็นคนเดียวกันนั่นเอง

คุณครูใหญ่ของโรงเรียนประถมแองเจิล เป็นครูที่เข้มงวดมาก รักษากฎอย่างเคร่งครัด ลักษณะภายนอกของเขาเป็นที่เกรงขามของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดสามารถจดจำตัวละครนี้ได้และรับรู้ว่าเป็นคุณครูใหญ่ของโรงเรียนประถมแองเจิล แต่ไม่มีกลุ่มตัวอย่างคนใดชื่นชอบตัวละครนี้เป็นพิเศษ

คุณครูติ่ม เป็นครูสาวใจดี เป็นที่รักของนักเรียน และยังเป็นครูประจำชั้นของโพร์เองจ้ะอีกด้วย กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดสามารถจดจำชื่อและรับรู้ว่าเป็นครูประจำชั้นของโพร์เองจ้ะ

พอมดดูยู ปรากฏตัวครั้งแรกในเทอม 2 เขาเป็นมนุษย์ต่างดาวที่มีแผนจะทำลายโลก แต่ถูกกัปตันเจที่แฝงตัวมาเป็นครูที่โรงเรียนประถมแองเจิลเข้าขัดขวาง กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดรับรู้พอมดดูยูเป็นวายร้ายจากต่างดาวที่ต้องการทำลายโลก แต่มีกลุ่มตัวอย่างเพียง 3 คน ที่สามารถจดจำชื่อของตัวละครนี้ได้ถูกต้อง อาจเนื่องมาจากชื่อของตัวละครที่จดจำได้ยาก ทำให้กลุ่มตัวอย่างเกิดความสับสน

ผลการศึกษาส่วนของการจดจำโดยทั่วไปเกี่ยวกับภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนซน ทั้งด้านเนื้อหาและตัวละครสามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม ทั้งกลุ่มที่เปิดรับชมภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้เป็นประจำและทั่วไปสามารถจดจำเนื้อหาของเรื่องและตัวละครได้เป็นอย่างดี และอธิบายประเด็นของเรื่อง (Theme) ได้อย่างถูกต้อง มีความแตกต่างกันบ้างในส่วนของการจดจำรายละเอียดของเนื้อเรื่องและชื่อของตัวละคร ซึ่งกลุ่มที่เปิดรับชมภาพยนตร์

การดูเรื่องนี้เป็นประจำบางคนสามารถจดจำรายละเอียดของเนื้อเรื่อง ชื่อของตัวละคร และพฤติกรรมของตัวละครได้ดีกว่า เนื่องจากมีความถี่ในการเปิดรับชมมากกว่าอีกกลุ่มหนึ่ง

เพศของกลุ่มตัวอย่างเป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่ทำให้การจดจำด้านเนื้อหาและตัวละครแตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างมักมีความประทับใจและจดจำตอนที่มีเรื่องราวใกล้เคียงกับความสนใจของเด็กแต่ละเพศ เช่น กลุ่มตัวอย่างเพศชายมักสนใจและจดจำได้ดีในตอนที่มีฉากแอคชั่นการต่อสู้ ขณะที่กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมักสนใจตอนที่ตัวละครที่สวยงามแสดงพลังวิเศษ หรือขึ้นชอבריםคุณยายชายทุกอย่างที่มีของขายตามความต้องการของผู้ซื้อ เช่น ดอกไม้ ต้นไม้ สัตว์เลี้ยง เช่นเดียวกับการจดจำด้านตัวละครที่กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมักให้ความสนใจและจดจำบุคลิกลักษณะรวมถึงอุปนิสัยของตัวละครเพศเดียวกับตนได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะตัวละครที่สวยงามโพธิ์แดงจี้ ขณะเดียวกันกลุ่มตัวอย่างเพศชายบางคนชื่นชอบและจดจำภาพการแสดงพฤติกรรมของตัวละครที่มีลักษณะเป็นวีรบุรุษได้เป็นอย่างดี เช่น ตัวละครกับตันเจ เนื่องจากการชื่นชมความสามารถในการพิทักษ์คุณธรรมของตัวละคร และทั้งสองเพศสามารถตีความแยกแยะพฤติกรรมตัวละครในส่วนที่ดีควรเอาเป็นแบบอย่างและส่วนที่ไม่ดีไม่ควรเอาเป็นแบบอย่างได้ ขณะที่ช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่างไม่ได้เป็นปัจจัยที่ทำให้การทำความเข้าใจ ตีความและจดจำเนื้อหาและตัวละครแตกต่างกัน

การตีความข้อคิดและคติสอนใจที่แฝงอยู่ในภาพยนตร์การ์ตูน เรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนซน

จากการศึกษาโดยการสัมภาษณ์เจาะลึกกับตัวแทนผู้ผลิตภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนซน พบว่า การให้ข้อคิดและคติสอนใจกับผู้ชมกลุ่มเด็กนับเป็นวัตถุประสงค์สำคัญอีกประการหนึ่งของภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนซนที่ผู้ผลิตต้องการสื่อสารไปยังผู้ชมกลุ่มเด็ก โดยประเด็นหลักของข้อคิดและคติสอนใจที่ผู้ผลิตต้องการสื่อสารไปยังผู้ชมกลุ่มเด็กก็คือ ประเด็นเรื่องการรับผิดชอบต่อตนเอง การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่น และมิตรภาพระหว่างเพื่อน และจากวัตถุประสงค์ประการนี้ที่ผู้ผลิตในฐานะผู้ส่งสารได้สื่อสารออกไปผ่านสื่อภาพยนตร์การ์ตูนโทรทัศน์เรื่องนี้ ผู้ศึกษาจึงมีความต้องการศึกษาว่าผู้ชมกลุ่มเด็กในฐานะผู้รับสารกลุ่มเป้าหมายหลักของภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้มีการรับรู้วัตถุประสงค์ประการนี้ที่ผู้ผลิตสื่อสารไปถึงได้หรือไม่ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 9 คน จากการสัมภาษณ์ในเบื้องต้นก่อนการเปิดซีดีบันทึกภาพยนตร์การ์ตูนให้ชมก่อนการสัมภาษณ์ พบว่า ทั้งหมดมีการรับรู้ว่าภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนซนเป็นภาพยนตร์การ์ตูนที่ให้ข้อคิดและคติสอนใจแก่ผู้ชม ไม่ใช่แค่ให้ความสนุกเพียงอย่างเดียว โดยกลุ่มตัวอย่างแต่ละคนยังสามารถจดจำข้อคิดคติสอนใจจาก

บางตอนที่ตนเคยรับชมได้ และถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์ที่ผู้ผลิตต้องการสื่อสารในเรื่องนั้น ๆ แม้ว่ากลุ่มตัวอย่างแต่ละคนจะไม่สามารถบอกถึงข้อคิดที่ได้จากตอนนั้น ๆ ได้ครบทุกข้อก็ตาม อาจเนื่องมาจากภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้จบไปเป็นระยะเวลานานแล้ว กลุ่มตัวอย่างจึงสามารถจดจำได้เพียงบางส่วนเท่านั้น โดยให้ความเห็นว่า

“...สนุก มีสาระด้วย มีคติสอนใจ เพลิคเพลินบันเทิงดี คติสอนใจก็อย่างเราจะทำอะไรให้แม่ ของขวัญที่จะให้อาจจะเก็บเงิน หาเงินมาซื้อให้ได้ การหาเงินมันลำบาก แต่ความดีคือสิ่งที่แม่ต้องการอยู่แล้ว แคเราเป็นเด็กดี ก็เป็นของขวัญได้แล้ว...” (ณัฐธิดา บรรทัดพันธุ์, สัมภาษณ์)

ในกรณีของ ด.ญ. ณัฐธิดา กลุ่มตัวอย่างผู้นี้ยังรับรู้ข้อคิดและคติสอนใจจากภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้ นอกจากจะแทรกอยู่ในเรื่องแล้ว ยังมีการสรุปเป็นคำพูดอยู่ช่วงท้ายของทุกตอนอีกด้วย

...คำพูดตอนสุดท้าย เสียงกอละแมร์ คำจะพูดสิ่งดี ๆ อย่างตอนเจ้าหญิงโซอิน สอนว่าเด็ก ๆ ไม่ควรดูทีวีมาก ๆ เดียวสายตาเสีย อย่างไก่จ้ง ดูทีวีมาก สายตาเสีย เวลาใช้พลังเนตรสลายใจแล้วจะผิดปกติ เวลาไก่จ้งร้องให้ แล้วใช้พลังเนตรสลายใจ คนอื่นก็จะร้องให้ แต่ถ้าไก่จ้งโกรธ แล้วใช้พลังเนตรสลายใจ คนอื่นก็จะโกรธไปด้วย แต่ถ้าไก่จ้งหัวเราะ แล้วใช้พลังเนตรสลายใจ คนอื่นก็จะหัวเราะไปด้วย (ณัฐธิดา บรรทัดพันธุ์, สัมภาษณ์)

ด.ช. พิสิษฐ์ โกมลวิจิตร เป็นกลุ่มตัวอย่างคนหนึ่งที่มีความคิดเห็นว่าภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้ให้ข้อคิดคติสอนใจกับตนหลายประการและสามารถจดจำนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันได้ โดยกลุ่มตัวอย่างได้จดข้อคิดคติสอนใจที่ได้รับจากเรื่องลงในสมุดไว้ด้วย โดยให้ความคิดเห็นว่า

“...โพร์เองก็เป็นการดูที่ดี มีข้อคิดเกี่ยวกับว่าเราทำอะไรดี อะไรไม่ดี ได้ข้อคิดเยอะ ให้เราเอาไปทำตามในโลกความจริงได้ อย่างการใช้ปัญญาแก้ปัญหา จะเอาสมุดมาจดข้อคิด แล้วเอาไปทำตาม...” (พิสิษฐ์ โกมลวิจิตร, สัมภาษณ์)

ในกรณีของ ด.ญ. แพรวณา ชัยแสงจันทร์ สามารถจดจำข้อคิดคติสอนใจได้หลายข้อจากหลายตอน ทั้งจากตอนเคล็ดลับความงามที่มีข้อคิดว่า “รูปร่างเป็นแค่สิ่งภายนอก เคล็ดลับความงามที่แท้จริงอยู่ที่จิตใจ” จึงนำมาเปรียบเทียบกับประสบการณ์ของตนที่จะเลือกคบเพื่อนจากนิสัยใจคอไม่ใช่ที่เพียงรูปร่างภายนอก

...ได้ข้อคิดด้วยตัวหนูเองนี่แหละคะ มารู้เอาตอนกลาง ๆ เรื่อง สุดท้ายตอนจบก็มา รู้อีกแล้วเอามารวม ๆ กัน อย่างตอนเขาคือผู้ชายในฝัน สอนว่าเราไม่ควรมีความรักในวัยเรียน แล้วเรื่องนี้ยังสอนว่า ใครทำดีย่อมได้รับความดี อย่างตอนออกค่าย กลุ่มเอ็กซ์โพร์แก๊งพวกโพร์เองก็ถูกหักคะแนน แต่โพร์เองก็ทำได้ก็ได้อะแนน

ตลกอะ หนูชอบตอนเคล็ดลับความงามที่เอ็กซ์โพรเอดอกกุหลาบมาให้กาละแมร์ แล้วกาละแมร์หักดอกกุหลาบบอกว่า “ฉันไม่ต้องการหรอกอะ” กาละแมร์เค้าตัวดำเลยใช้ครีมทาผิวให้ขาว ทาจนไม่ได้เรียน เค้าทำไม่ถูกนะเพราะทำให้เสียเวลาเรียน เรื่องดำเป็นเรื่องธรรมชาติ ใครว่าก็ไม่ต้องไปสน ทาครีมบ่อย ๆ ทำให้ผิวเสีย เราควรคบคนที่จิตใจ และก็ไม่ควรล้อปมด้วยคนอื่น อย่างหนูเวลาจะคบเพื่อนเราควรจะต้องดูที่จิตใจเค้าก่อนที่จะเอามาเป็นเพื่อนสนิท... (แพรวนา ชัยแสงจันทร์, สัมภาษณ์)

“...ตอนที่ดูได้ข้อคิดหมดทุกตอนละครับ บางตอนก็รู้ข้อคิดตั้งแต่แรกแล้ว อย่างตอนคุณยายขายทุกอย่าง เป็นผมจะซื้อกุหลาบธรรมดาเลย ควรซื้อของปกติ เราควรพอเพียง เพราะเราก็คือแค่คนธรรมดาจะไปใช้ของแปลก ๆ มันก็ไม่ได้...” (ธิดา นวเนตวิงศ์, สัมภาษณ์)

ดูครั้งแรกก็ติดใจ สนุกแล้วมีข้อคิดด้วย อย่างเพื่อนต้องสามัคคีกัน อย่างตอนแรกเลย เค้าสี่คนมาโรงเรียนสาย เจอกันที่แรกที่หน้าโรงเรียน มาพร้อมกัน นิน่าเกิดอาการบ้าเพลงแดนซ์ก็เต้น เค้าก็ช่วยเหลือกัน เพื่อนกันต้องสามัคคีกัน ช่วยเพื่อนไม่ให้ครูลงโทษ เค้ารักกันมากสี่คนนี้ (สุทธดา บุญยโสภณ, สัมภาษณ์)

“ข้อคิดดูแล้วรู้เลยครับ เข้าใจ มีเอาไปทำตามครับ อย่างตอนจอมโจรผีเสื้อ ผมจะไม่จับผีเสื้อมาใส่กรงขังครับ” (วุฒิกกร ต่อประเสริฐกุล, สัมภาษณ์)

...สนุกแล้วมีข้อคิดด้วย เป็นการดูที่สร้างสรรค์ค่ะ ประทับใจตอนร้านยายขายทุกอย่าง ครูตี๋ให้ปลูกดอกไม้ สามคนคือป้าป๋วย กาละแมร์และพีโก้ ไปที่ร้านคุณยายขายทุกอย่างหาดอกไม้มาประหลาด ๆ แต่นิน่าเค้าปลูกดอกกุหลาบให้สวย คนอื่นปลูกต้นไม้แปลก ๆ มีแต่ผลเสีย พีโก้เค้ากลัวตุ๊กตาหมี เพราะเด็ก ๆ เค้าเคยโดนทับที่นี้เค้าเลยไม่กล้าไปดูแล เพราะต้นไม้ของเค้าเป็นตุ๊กตาหมี ที่นี้ของป้าป๋วย มันเหมือนต้นไม้มีกลิ่นไม้ก็จะกินคน สองคนนั้นก็เลยไม่กล้าดูแล แต่นิน่าปลูกกุหลาบก็เลยไปดูแล สอนให้รู้ว่าเราไม่ควรคิดไปเกินในสิ่งที่เป็นไปได้ เราควรเลือกที่เหมาะสมกับตัวเอง และพอดี ๆ (สัณห์สุดา อัมณพธรรม, สัมภาษณ์)

“...เป็นการดูที่เข้าใจง่าย มีข้อคิด มีสาระ ผมจะดูก่อนแล้วค่อยสรุปข้อคิดครับ มีบางที่ไม่เข้าใจก็ถามคนอื่นครับ...” (ปริดา ชมพูไชยเกิด, สัมภาษณ์)

นอกจากการสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างถึงการตีความข้อคิดและคติสอนใจจากภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สี่สาวแสนชนในเบื้องต้นแล้ว ผู้ศึกษาได้เปิดซีดีบันทึกภาพยนตร์การ์ตูนให้กลุ่มตัวอย่างชมก่อนการสัมภาษณ์เพิ่มเติมเกี่ยวกับการตีความของผู้ชมกลุ่มเด็กในด้านการรับรู้ด้านข้อคิดและคติสอนใจที่แฝงอยู่ในภาพยนตร์การ์ตูน ซึ่งวีซีดีตอนที่คัดเลือกมานั้นเป็นตอนที่เนื้อหาที่สอดแทรกข้อคิดและคติสอนใจใน 3 ประเด็นไว้อย่างชัดเจน ได้แก่ ข้อคิดและคติสอนใจ

เกี่ยวกับการรับผิดชอบต่อตนเอง ข้อคิดและคติสอนใจเกี่ยวกับการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่น และข้อคิดและคติสอนใจเกี่ยวกับมิตรภาพระหว่างเพื่อน โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างผู้ชมกลุ่มเด็กออกเป็น 3 กลุ่ม กลุ่มละ 3 คน เพื่อเปิดเวทีอภิปรายภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนซนให้ชมในตอนที่แตกต่างกัน โดยในแต่ละกลุ่มจะมีผู้ชมกลุ่มเด็กครบทุกระดับชั้นการศึกษา ทั้ง ป. 3, 4 และ 5 โดยแต่ละกลุ่มมีผู้ชมกลุ่มเด็กเพศชาย 1 คน จากการศึกษาพบว่า

การตีความของผู้ชมกลุ่มเด็กในด้านข้อคิดและคติสอนใจที่แฝงอยู่ในตอน “ที่ปรึกษาข้างหู”

ภาพยนตร์การ์ตูนในตอนนี้เป็นตอนที่ให้ข้อคิดและคติสอนใจเกี่ยวกับการรับผิดชอบต่อตนเอง โดยเน้นด้านการเรียนเป็นสำคัญ ซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัวเด็กที่แฝงข้อคิดผ่านพฤติกรรมของตัวละครกาลละแมร์ที่ลอกการบ้านของนิน่าซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่ควรยึดถือเป็นแบบอย่าง เพราะสุดท้ายกาลละแมร์ถูกคุณครูจับได้จึงต้องได้รับการลงโทษ ซึ่งในตอนนี้จะสะท้อนให้เห็นถึงผลของการกระทำไม่ดีของกาลละแมร์ที่ทำให้เพื่อนอย่างนิน่าซึ่งเป็นเจ้าของสมุดการบ้านเดือดร้อนต้องรับโทษไปด้วย แต่กาลละแมร์เลือกที่จะยอมรับความผิดกับคุณครูในสิ่งที่ตนเองทำไว้ ทั้งยังให้เห็นถึงมิตรภาพระหว่างเพื่อนที่เพื่อนทั้งสองที่มารับโทษร่วมกันด้วยการวิ่งรอบสนาม ให้ข้อคิดคติสอนใจ 2 ประเด็น ได้แก่

1. “คนเราคิดไม่ดี ก็ย่อมได้รับผลไม่ดีแบบนี้แหละ” (คำพูดของนางฟ้ากาลละแมร์พูดถึงชาตานกาลละแมร์ที่เจ็บตัวตอนสุดท้าย) คนเราทำผิดอะไรก็ควรจะต้องยอมรับผิด เพราะฉะนั้นก่อนทำอะไรก็ควรจะต้องเตรียมพร้อมรับผลของการกระทำนั้นด้วย

2. เวลาจะทำอะไรไม่ควรสร้างความเดือดร้อนให้ผู้อื่น

ผู้ชมกลุ่มเด็กที่ผู้ศึกษาเปิดวีซีดีภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนซน ตอน “ที่ปรึกษาข้างหู” ให้ชม ได้แก่

- ด.ญ. สุทัตตา บุญยโสภณ ประถมศึกษาปีที่ 5 ร.ร. สวนบัว
- ด.ช. ธิติ นวนตวิงศ์ ประถมศึกษาปีที่ 4 ร.ร. ศิรินุสรณ์
- ด.ญ. แพรวนภา ชัยแสงจันทร์ ประถมศึกษาปีที่ 3 ร.ร. ศิรินุสรณ์

กลุ่มตัวอย่างทั้งสามคนสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาในตอนนี้ได้ทุกคน โดยสามารถตีความคำว่า “ที่ปรึกษาข้างหู” ได้อย่างถูกต้องตรงตามที่คุณผู้ผลิตตั้งเอาไว้ และสามารถอธิบายให้ผู้ศึกษาเข้าใจได้ดังต่อไปนี้

...ตอนเช้ากาลละแมร์ทำการบ้านไม่เสร็จ พวกไฟร์แองจี้ก็รื้อกาลละแมร์ไปเล่น แต่กาลละแมร์ก็ยังทำการบ้านไม่เสร็จ ก็เลยไปเล่นก่อน กาลละแมร์ก็มีพรายกระซิบ กาลละแมร์ตัวสีแดง ๆ นะครับ บอกให้กาลละแมร์หยิบการบ้านของนิน่าไปลอก แต่

อีกตัวหนึ่งบอกว่าอย่าลอกเลย แต่เค้าเชื่อตัวสีแดง เป็นตัวไม่ดี แต่โดนลงโทษเพราะ
หยาบสมุดลอกผิด เอาอังกฤษไปลอกลงคณิต เอาคณิตไปลอกลงอังกฤษ... (ธิติ
นวเนติวงศ์, สัมภาษณ์)

“กาละแมร์ตัดสินใจว่าจะลอกการบ้านที่น่าดีมัย มีสองตัวมาอยู่ข้างหูกะคือตัวสีขาวกับ
ดำ เป็นตัวดีกับไม่ดี แต่ในที่สุดก็เชื่อตัวสีดำ ผลเลยถูกลงโทษ” (สุทัตตา บุญยโสภณ, สัมภาษณ์)

กาละแมร์ไม่ได้ทำการบ้านมา ไก่จึงบอกให้ทำก่อนสิ กาละแมร์อยากไปเล่น เลยไม่
เชื่อ ลอกการบ้านที่น่า คณิตเป็นอังกฤษ อังกฤษเป็นคณิต คุณครูตรวจมาก็ผิด
หมดเลย มีนางฟ้าบอกข้างหูกว่า อย่าลอกเลยนะ เดี่ยวเรียนไม่เก่ง แต่ตัวไม่ดีบอก
ว่า อยากไปเล่นก็ลอกสิ กาละแมร์บอกเพื่อนว่า เดี่ยวฉันตามไป กาละแมร์เลยทำ
ตามตัวร้าย เอาของที่น่าไปลอก นิน่าวางไว้ (แพรวนภา ชัยแสงจันทร์, สัมภาษณ์)

ทั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 คน จากทั้งหมด 3 คน ยังสามารถรับรู้ข้อคิดคติสอนใจใน
ตอนนี้ได้ครบในทั้งสองประเด็น สามารถตีความแยกแยะพฤติกรรมของตัวละครที่ดีและไม่ดีได้
รวมถึงกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดยังสามารถกล่าวเพิ่มเติมเกี่ยวกับเนื้อเรื่องตามความคิดเห็นของตนอีก
ด้วย อย่าง ด.ช. ธิติ ที่ตีความพฤติกรรมของกาละแมร์ว่าการลอกการบ้านเป็นสิ่งที่ผิด สมควรได้รับ
การลงโทษ และเมื่อทำผิดควรยอมรับผิด และยังสามารถตีความได้ว่า ครูใหญ่ไม่ควรลงโทษนิน่า
เพราะกาละแมร์สารภาพว่าหยาบสมุดนิน่ามาลอกเองนิน่าไม่เกี่ยว อีกทั้งยังให้ความคิดเห็นเพิ่มเติม
ด้วยว่า “เราควรเข้าไปปลอบใจเพื่อนเพราะเป็นเพื่อนกัน” ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างรับรู้ถึง
ความเป็นมิตรภาพระหว่างเพื่อน ซึ่งนับเป็นข้อคิดประการสำคัญอีกข้อหนึ่งที่ผู้ผลิตต้องการสื่อสาร
ไปยังผู้ชมกลุ่มเป้าหมายของเรื่องนี้ด้วย

...ให้ข้อคิดว่า ทำผิดควรยอมรับผิด ไม่ควรลอกการบ้านเพื่อน เราไม่ควรทำให้ใคร
เดือดร้อน กาละแมร์ทำให้นิน่าเดือดร้อน กาละแมร์สมควรได้รับโทษ เพราะลอก
การบ้านมันผิด ทำผิดควรยอมรับผิด จะได้ไม่โดนโทษหนักขึ้น กาละแมร์เค้า
สารภาพว่าหยาบสมุดนิน่ามาลอกเองนิน่าไม่เกี่ยว นิน่าไม่ผิดครับ ผมว่าครูใหญ่ไม่
ควรลงโทษนิน่า เพราะนิน่าไม่เกี่ยว เค้าไปถามครูใหญ่ว่าเรื่องราวเป็นยังไง แล้ว
เลยลงมาวิ่งเป็นเพื่อนกาละแมร์ เพราะเค้ารู้ว่าวิ่งคนเดียวมันเหงา เราควรเข้าไป
ปลอบใจเพื่อนเพราะเป็นเพื่อนกัน ... (ธิติ นวเนติวงศ์, สัมภาษณ์)

เช่นเดียวกับในกรณีของ ด.ญ. สุทัตตา ที่สามารถรับรู้ข้อคิดได้ครบทั้งหมด และตีความ
แยกแยะได้ว่า การลอกการบ้านเป็นสิ่งที่ไม่ดี หากลอกการบ้านย่อมสมควรได้รับการลงโทษ และ
เมื่อทำผิดควรยอมรับผิด ไม่ควรทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน และยังตีความพฤติกรรมของนิน่าที่ลงมาวิ่ง

เป็นเพื่อนกาละแมร์ได้ว่า “นินาใจดี รักเพื่อน พร้อมจะช่วยเหลือเพื่อนตลอด” ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างรับรู้ถึงความเป็นมิตรภาพระหว่างเพื่อนจากตอนนี้เช่นเดียวกัน

...สมควรที่โดนลงโทษ เพราะจะได้จดจำไม่ทำอีก ดีแล้วที่ยอมรับผิด จะได้ไม่เดือดร้อนคนอื่น เพื่อนที่ไม่รู้อะไรด้วยต้องมารับโทษอะไรแบบนี้ มันก็ไม่ถูก สอนให้เรารู้ว่า เราควรยอมรับผิดถ้าทำผิด ไม่ควรโทษคนอื่น เพราะเป็นสิ่งที่ไม่ดีและจะไม่มีเพื่อนมาคบกับเรา นินาใจดี รักเพื่อน พร้อมจะช่วยเหลือเพื่อนตลอด เลยไปวิ่งเป็นเพื่อนกาละแมร์ (สุทัตตา บุญยโสภณ, สัมภาษณ์)

ด.ญ. แพรวนภา ซึ่งมีอายุน้อยที่สุดในกลุ่มนี้ สามารถรับรู้ข้อคิดและคติสอนใจจากตอนนี้ได้เพียง 1 ประเด็น คือ เมื่อทำสิ่งที่ไม่ดีแล้ว ย่อมได้รับผลที่ไม่ดีตามมาคือการได้รับโทษ อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างผู้นี้ยังมีอายุน้อย มีประสบการณ์ที่น้อยจึงยังไม่สามารถตีความพฤติกรรมของตัวละครที่ต้องอาศัยทักษะการตีความที่สลับซับซ้อนได้ แต่อย่างไรก็ตาม ยังสามารถตีความแยกแยะได้ว่า การลอกการบ้านเป็นสิ่งที่ไม่ดีไม่ควรเอาเป็นแบบอย่าง และยังให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า ถ้าลอกการบ้านบ่อย ๆ จะทำให้เรียนไม่เก่ง

“...ลอกการบ้านไม่ดีนะ ถ้าลอกการบ้านบ่อย ๆ จะทำให้เรียนไม่เก่ง กาละแมร์ควรโดนลงโทษแล้วละ เพราะลอกของนินา...” (แพรวนภา ชัยแสงจันทร์, สัมภาษณ์)

นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างยังสามารถตีความพฤติกรรมตัวละครเปรียบเทียบกับพฤติกรรมของตนในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกัน และให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมว่าหากตนอยู่ในสถานการณ์ดังในภาพยนตร์การ์ตูนตอนนั้น ๆ จะทำอย่างไร พร้อมทั้งเล่าประสบการณ์ที่ตนเคยประสบให้กับผู้ศึกษาฟังได้

“...ผมเคยทำการบ้านไม่เสร็จ บางทีว่ายน้ำกลับมาเหนื่อย ก็หลับไปเลย ไม่ลอกครีบก ยอมรับครับว่าไม่ได้ทำมา เคยมีให้เค้าลอกเหมือนกัน ครูไม่ลงโทษเรา เพราะเค้าเป็นคนลอกคนเดียว ลอกการบ้านเป็นสิ่งไม่ดี เพราะถ้าลอกเพื่อนไป เวลาสอบเราก็ทำไม่ได้เพราะเอาแต่ลอก...” (ธิติ นวนเนติวงศ์, สัมภาษณ์)

...หนูไม่เคยลอกการบ้านเพื่อน แต่เคยแบบไม่ได้ลอกคำตอบ แต่ถามเพื่อนว่า คำตอบแบบนี้วิธีทำเค้าทำกันยังงัย ขอดูเค้าบวกลบคูณหาร ไม่ได้ลอก แต่ถ้าสมมติหนูลอกจริงหนูก็จะยอมรับ แต่ถ้าเพื่อนลอกของเราแล้วโดนลงโทษเราก็จะไปวิ่งกับเค้า เพราะเราให้เค้าลอก เราผิด เราก็ต้องโดนลงโทษด้วยเหมือนกัน ถ้าคนนึงให้ลอก แล้วอีกคนนึงตั้งใจจะลอก ก็ต้องลงโทษเท่าเทียมกัน เพราะว่าผิดทั้งคู่ (สุทัตตา บุญยโสภณ, สัมภาษณ์)

“แพรวไม่เคยลอกของเพื่อนเลยคะ มีแต่เคยถามเพื่อน เพื่อนก็บอก เคยมีคนมาลอกของเราแต่ครูไม่รู้ เพื่อนเค้าไปเปิดสมุดหนูดู ไม่มาถาม เค้าบอกว่าซื้อเดี๋ยวเอง หนูก็ถามว่าจะให้สอนมั๊ย หนูก็สอนให้ละ” (แพรวนภา ชัยแสงจันทร์, สัมภาษณ์)

การตีความของผู้ชมกลุ่มเด็กในด้านข้อคิดและคติสอนใจที่แฝงอยู่ในตอน “จอมโจรผีเสื้อแสนสวย”

เป็นตอนที่ให้ข้อคิดและคติสอนใจเกี่ยวกับการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกับผู้อื่น รวมถึงสัตว์ต่าง ๆ ต้นไม้และสิ่งแวดล้อมรอบตัว โดยเฉพาะในยุคนี้ที่ให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์สภาพแวดล้อม ในตอนนี้แทรกข้อคิดผ่านบทเรียนตอนหนึ่งในวิชาวิทยาศาสตร์เกี่ยวกับการศึกษาชีวิตผีเสื้อให้นักเรียนทราบถึงการอยู่ร่วมกับสภาพแวดล้อมอย่างยั่งยืน โดยมีนาเป็นผู้ปล่อยผีเสื้อที่เพื่อน ๆ จับไว้คืนสู่ธรรมชาติ เพื่อแสดงให้เห็นเพื่อน ๆ เห็นว่า การศึกษาสิ่งมีชีวิตที่ดีที่สุดคือ ต้องศึกษาเวลาที่เค้าอยู่ในธรรมชาติ และถ้าเราเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อมก็จะเป็นมิตรกับเรา ให้ข้อคิดคติสอนใจ 2 ประเด็น ได้แก่

1. “การศึกษาสิ่งมีชีวิตที่ดีที่สุดคือ ต้องศึกษาเวลาที่เค้าอยู่ในธรรมชาติ” (คำพูดครูแจ้งและผู้บรรยายท้ายตอน)

2. “ถ้าเราเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อมก็จะเป็นมิตรกับเรา” (คำพูดนิน่า)

ผู้ชมกลุ่มเด็กที่ผู้ศึกษาเปิดวีซีดีภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนซน ตอน “จอมโจรผีเสื้อแสนสวย” ให้ชม ได้แก่

- ด.ช. วุฒิกร ต่อประเสริฐกุล ประถมศึกษาปีที่ 4 ร.ร. จินตามณี
- ด.ญ. สัณห์สุดา อัจฉนพธรรม ประถมศึกษาปีที่ 5 ร.ร. ราชวินิต
- ด.ญ. ณัฐนิชา บรรทัดพันธุ์ ประถมศึกษาปีที่ 3 ร.ร. ปราโมชวิทยา รามอินทรา

กลุ่มตัวอย่างทั้งสามคนสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาในตอนนี้ได้ทุกคน และสามารถรับรู้ข้อคิดและคติสอนใจที่ได้รับจากการชมตอนนี้ได้ครบทุกประเด็นเช่นเดียวกันทุกคน และสามารถอธิบายถึงข้อคิดคติสอนใจที่ตนได้รับจากเรื่องให้ผู้ศึกษาฟังได้ ทั้งยังสามารถตีความแยกแยะพฤติกรรมของตัวละครในส่วนที่ดีและไม่ดีได้ เช่น การที่เด็ก ๆ จับผีเสื้อมาใส่กล่องเป็นสิ่งที่ไม่ดีไม่ควรทำ เพราะเป็นการทรมานสัตว์และสิ่งแวดล้อม

ครูแจ้งสั่งให้ไปจับผีเสื้อ ทุกคนไปจับผีเสื้อ ไก่จิ้งจับได้เยอะเพราะใช้พลังเนตรสลายใจ ไก่จิ้งพูดว่า “คุณผีเสื้อขามาให้ไก่จิ้งจับซะนะคะ” ผีเสื้อก็บินมาเยอะ จับได้ก็ไปใส่กล่อง ไม่ดีเลยคะ วิธีที่ดีต้องปล่อยมันไว้นั่น ย่อง ๆ จับมันด้วยตัวเองดีกว่านะคะ ดีกว่าชี้โก่ง เด็ก ๆ ทำไม่ถูกคะ เพื่อน ๆ คิดว่าครูแจ้งตั้งใจแน่ ๆ เลยที่จับผีเสื้อได้ เลยโกรธนิน่าที่ปล่อยผีเสื้อ...” (ณัฐนิชา บรรทัดพันธุ์, สัมภาษณ์)

“...นิน่าเค้าปล่อยผีเสื้อที่ส่งงานครูแจ้ไปครับ ป่านุ้ย กาละแมร์ ไก่จ้ง ก็ไม่ปล่อยนะครับ แล้วก็พวกแพริสอีก เพื่อน ๆ ก็บอกว่า “เราจะเอาอะไรส่งครูแจ้ละ” ไม่ควรเอาผีเสื้อมาใส่กล่องมันผิดครับ เพราะผีเสื้อมีชีวิตครับ ให้เค้ามีชีวิตในธรรมชาติดีกว่าเอามาใส่ในกล่องเก็บผีเสื้อ...” (วุฒิกกร ต่อประเสริฐกุล, สัมภาษณ์)

...วิชาวิทยาศาสตร์ค่ะ ครูให้โจทย์เกี่ยวกับชีวิตผีเสื้อ เด็ก ๆ ก็เอาของในกระป๋องเก็บตกเอากล่องจับผีเสื้อมาแล้วเอาเก็บใส่ แต่นิน่าสงสัย เพราะผีเสื้อเป็นสิ่งที่ชีวิตอย่างหนึ่งก็เลยปล่อยไป เอ็กซ์โพร์ไม่ได้ทำเพราะกลัวผีเสื้อ แต่ทุกคนคิดว่าเค้าทำเพราะชอบแก้งคนอื่น จับมาแล้วรีบ ๆ ทำ รีบ ๆ ปล่อยก็โอเคนะค่ะ ถ้าเอามาทำให้มันตาย แล้วเอามาแปะอีกมันก็จะยิ่งทรมาน เอาไปทับลงสมุดก็ไม่ดีค่ะ ผีเสื้อเป็นสิ่งที่มีชีวิต ถ้าเราทำให้มันตาย แล้วเอามาแปะอีก มันก็จะทรมานอีก (สัณห์สุดา อัจฉนพธรรม, สัมภาษณ์)

นอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างทั้งสามคนยังตีความพฤติกรรมของนิน่าที่ปล่อยผีเสื้อไปจากกล่องว่า เป็นพฤติกรรมที่เหมาะสม และยังเห็นด้วยกับคำพูดของนิน่าในตอนจบว่า “ถ้าเราเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อมก็จะเป็นมิตรกับเรา” โดยกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นดังนี้

...นิน่าทำถูกค่ะ เพราะว่าผีเสื้อเป็นสิ่งที่มีชีวิต ควรอยู่ตามธรรมชาติ ถ้าเรามาขังมันไว้มันจะไม่สบาย จริง ๆ แล้วใจที่ปล่อยผีเสื้อไป มีจิตใจที่ดี สบายมาจากข้างใน จากคำพูดของนิน่า หนูเห็นด้วย นิน่าช่วยผีเสื้อเอาไว้ มันจำได้ มันจะมาหาเอง ครูแจ้ให้คะแนนเต็ม เพราะผีเสื้อเป็นสิ่งที่มีชีวิต ควรอยู่ในธรรมชาติ ที่คุณครูมาเฉลยตอนจบ เพราะถ้าบอกตั้งแต่แรก นักเรียนก็จะทำเหมือนกันหมดเลย จะได้ว่าอันไหนถูกอันไหนผิด (สัณห์สุดา อัจฉนพธรรม, สัมภาษณ์)

...นิน่าเป็นคนปล่อยครับ เพราะนิน่าเป็นคนใจดี ไม่อยากทำบาป ทำถูกครับ เพราะนิน่าจิตใจดีงาม เป็นหัวหน้าห้องที่ดีครับ ผมชอบนิน่า เป็นคนใจดีครับ ตอนที่ผมดู เค้าปล่อยผีเสื้อที่ส่งงานครูแจ้ไปครับ ควรให้เค้าอยู่กับธรรมชาติมากกว่าแล้วผีเสื้อก็มานิน่าครับ เค้าเป็นเพื่อนนิน่า ถ้าเราไม่จับเค้า ๆ ก็จะเป็นเพื่อนกับเราเอง ถ้าเราเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม สิ่งแวดล้อมจะเป็นมิตรกับเรา ผีเสื้อจะเป็นเพื่อนกับเรา จริงครับ ผีเสื้อเคยเข้าบ้านผมด้วยครับ... (วุฒิกกร ต่อประเสริฐกุล, สัมภาษณ์)

“...นิน่าเค้ารักสัตว์มาก นิน่าเค้าฉลาดเรียนรู้ คุณครูชมเลยละ ที่เค้าพูดตอนจบมันก็จริง...” (ณัฐนิชา บรรทัดพันธุ์, สัมภาษณ์)

ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างยังสามารถตีความจากเรื่องได้เพิ่มเติมถึงวิธีการที่จะอยู่กับธรรมชาติได้อย่างยั่งยืน โดยที่ผู้ศึกษาได้ตั้งคำถามว่าหากกลุ่มตัวอย่างได้รับโจทย์จากคุณครูให้ศึกษาชีวิตผีเสื้อ จะศึกษาโดยวิธีใดจึงจะเหมาะสมที่สุดที่เป็นการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

ดังที่ ด.ญ. ณัฐนิชา ให้ความเห็นว่า สิ่งที่ดีที่สุดคืออย่าไปฆ่ามันทำอะไรมัน ไม่ควรเอามาทาบใส่สมุดมันก็อาจตายได้ ผีเสื้อมีสีสันทันอยู่แล้ว ถ้าเอามาทาบใส่สมุดผีเสื้ออาจจะเลอะแบนได้ แล้วก็ไม่มีสีสันทันในโลกนี้ ในโลกนี้มีสีสันทันเพราะผีเสื้อตัวมันมีสีสันทันสวยงาม ถ้าเป็นหนูจะจับมาแล้วเจาะรูกรงให้หายใจออก ถ้าศึกษาเสร็จก็ปล่อยมันไป ไม่ต้องทาบลงสมุด ไปดูมันว่าลักษณะมันเป็นยังไง แล้วก็จด ๆ ลงสมุด เราวาดรูปก็ได้ นี่แหละวิธีที่ถูกต้อง ถ้ามีผีเสื้อตายตัวหนึ่ง ผีเสื้ออาจสูญพันธุ์ไปเลยก็ได้ ผีเสื้อตัวเมียเนี่ย ตายไปหมด อาจสูญพันธุ์ เพราะตัวผู้ฟักไข่ไม่ได้ บนโลกก็จะไม่มีผีเสื้อ ไม่มีสีสันทัน การตัดไม้ทำลายป่าก็ไม่ได้ ถ้าเราไม่ตัดไม้บนโลก น้ำคงท่วม ไฟคงไหม้ ถ้าเราไม่มีต้นไม้ถูกตัดไปหมด ไม่มีผีเสื้อ ถูกฆ่าหมด โลกคงไม่มีสีสันทันแน่

ขณะที่ ด.ญ. สันหิสา ให้ความเห็นว่า จริง ๆ เราหาจากห้องสมุดก็ได้ วิธีที่ดีที่สุดคืออาจจะอัดวิดีโอ ถ้าเป็นหนูจะหาจากอินเทอร์เน็ตน่าจะเกี่ยวกับชีวิตผีเสื้อ

ด.ช. วุฒิกกร ให้ความคิดเห็นในประเด็นเดียวกันว่า ถ้าเป็นผมไม่จับครับผีเสื้อ ผมจะไม่จับผีเสื้อมาใส่กรงขังครับ ไปดูแล้วก็เขียนว่ามีอะไรบ้าง วาดรูป เติบโตผีเสื้อตาย เอามาใส่สมุด देखผีเสื้อแบนแต๊ดแต๋

การตีความของผู้ชมกลุ่มเด็กในด้านข้อคิดและคติสอนใจที่แฝงอยู่ในตอน “ผจญภัย X4”

เมื่อรู้ว่าแก๊งค์เอกซ์โฟร์จับตัวไก่อัจไป กาละแมร์ ป้าปุย และนิน่า ก็คิดจะหาทางช่วยเหลือ ในตอนนี้เป็นตอนที่เนื้อหาที่สอดแทรกข้อคิดและคติสอนใจเกี่ยวกับมิตรภาพระหว่างเพื่อนไว้อย่างชัดเจน โดยให้ข้อคิดคติสอนใจ 2 ประเด็น ได้แก่

1. เพื่อนย่อมต้องช่วยเพื่อนในยามเดือดร้อน (มีฉากระลึกถึงความหลังของเพื่อน)
2. สามัคคีคือพลัง เวลาเราทำอะไรไม่ได้คนเดียว ถ้าทำหลายคนอาจสำเร็จ

ผู้ชมกลุ่มเด็กที่ผู้ศึกษาเปิดวีซีดีภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนซน ตอน “ผจญภัย X4” ให้ชม ได้แก่

- ด.ญ. ปิยฉัตร เมณาคม ประถมศึกษาปีที่ 3 ร.ร. ศิรินุสรณ์
- ด.ช. ปรีดา ชมพูไทยเกิด ประถมศึกษาปีที่ 4 ร.ร. ศิรินุสรณ์
- ด.ช. พิธิษฐ์ โกมลวิจิตร ประถมศึกษาปีที่ 5 ร.ร. สวนบัว

กลุ่มตัวอย่างทั้งสามคนสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาในตอนนี้ได้ทุกคน และสามารถรับรู้ข้อคิดและคติสอนใจที่ได้รับจากการชมตอนนี้ได้ครบทุกประเด็นเช่นเดียวกันทุกคน เนื่องจาก

ตอนนี้เป็นตอนที่กลุ่มตัวอย่างทั้งสามต่างเคยดูมาครั้งหนึ่งแล้วเมื่อครั้งแพร่ภาพทางช่อง 3 และยังคงจดจำเนื้อหาโดยย่อได้ โดยเฉพาะกลุ่มตัวอย่างเพศชายทั้งสองคนที่ผู้ศึกษาสังเกตได้ว่ามีความสนใจในตอนนี้เป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นตอนที่มิคาอิลแอ็คซัน มีการปะทะกันระหว่างสี่สาวไฟร์เองจี้ที่ใช้พลังวิเศษกับกลุ่มเอ็กซ์ไฟร์ค่อนข้างชัดเจนกว่าตอนอื่น ๆ กลุ่มตัวอย่างเพศชายจึงมีความประทับใจและสามารถจดจำเรื่องราวตอนนี้ได้เป็นอย่างดี ทั้งยังสามารถเล่าเรื่องราวโดยย่อและอธิบายถึงข้อคิดคติสอนใจที่ตนได้รับจากเรื่องให้ผู้ศึกษาฟังได้ โดยเฉพาะรายละเอียดของพลังวิเศษที่สี่สาวไฟร์เองจี้แต่ละคนใช้จัดการกับกลุ่มเอ็กซ์ไฟร์

...เคยดูมาก่อนครับ ไก่จิ้งไปช่วยน้องไอติม แต่ไปทำให้พวกเอ็กซ์ไฟร์โกรธเลยโดนจับตัวไป พวกเอ็กซ์ไฟร์ก็ปิดตาไก่จิ้ง ไม่ให้ใช้พลังวิเศษ ไฟร์เองจี้เลยไปช่วยกับน้องไอติมแต่จริง ๆ พวกไฟร์เองจี้เค้าไม่อยากไปหรอกก็เลยให้เรียกคุณครูติ่ม แต่ครูกลัวหนูอยู่ เลยคิดว่าทำจะไม่ได้เรื่อง เลยไปบอกครูใหญ่ นิน่าเป็นหัวหน้าห้องเลยจะไปแต่กลัว พอกำลังจะไปปั๊บน ครูใหญ่นั่งยานอวกาศไปธุระต่างดาว นิน่าเลยบอกไม่ต้องไปหาครูใหญ่แล้ว เลยไปช่วยกันเอง... (ปริดา ชมพูไชยเกิด, สัมภาษณ์)

“...มันส์ครับ หนู ไก่จิ้งถูกพวกเอ็กซ์ไฟร์จับตัวไป ป่าปู้ย กาละแมร์ นิน่าเลยไปช่วย เพราะเพื่อนถูกจับก็ต้องไป สี่คนเค้ารักกัน เพื่อนเดือดร้อนก็ช่วยเพื่อน นิน่าฟังเพลงแล้วมีพลังเดิน มินหัวเป็นเพลงเร็วครับ เดินหมุน ๆ สู้กับพวกเอ็กซ์ไฟร์ชนะเลย...” (พิสิษฐ์ โกมลวิจิตร, สัมภาษณ์)

“...ไก่จิ้งถูกพวกเอ็กซ์ไฟร์จับ อีกสามคนเลยไปช่วย เค้ารักกันเค้าถึงไปช่วย เพื่อนมีปัญหาต้องไปช่วยค่ะ...” (ปิยฉัตร เมนาคม, สัมภาษณ์)

นอกจากนี้ จากการสัมภาษณ์เจาะลึกกับกลุ่มตัวอย่างทั้งสาม ผู้ศึกษายังพบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งสามยังสามารถตีความถึงเรื่องมิตรภาพระหว่างเพื่อนได้อย่างถูกต้องตรงตามที่คุณผลิตต้องการสื่อสารไปยังผู้ชมกลุ่มเด็กได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะข้อคิดว่า “สามัคคีคือพลัง เวลาเราทำอะไรไม่ได้คนเดียว ถ้าทำหลายคนอาจสำเร็จ” นั้น กลุ่มตัวอย่างสามารถรับรู้ข้อคิดประการนี้และตีความได้ว่า สาเหตุที่สามสาวไฟร์เองจี้ ป่าปู้ย นิน่า กาละแมร์ ช่วยไก่จิ้งออกมาจากพวกเอ็กซ์ไฟร์ได้เนื่องมาจากพวกเธอมีความสามัคคีรวมพลังกันเอาชนะได้นั่นเอง โดยกลุ่มตัวอย่างมีความเห็นว่า

...เค้าเป็นเพื่อนรักกันเลยช่วยกัน เป็นเพื่อนต้องช่วยกันเวลาเพื่อนลำบาก ให้สามัคคีกัน ถ้าแตกคอกันเองจะทำให้ฝ่ายเราที่กำลังได้เปรียบเสียเปรียบได้ เค้าต้องเดือดร้อนว่าไฟร์เองจี้จะขาดสมาชิกไปคนนึง ไม่มีใครมาช่วย ที่ช่วยได้เพราะพาญูนิน่าโดนจับไว้ปั๊บน ป่าปู้ยร้องเพลงก็ช่วยไม่ได้ เลยเอากะเป๋าวิเศษเอาวิทุออกมา เปิดเพลงปั๊บนเลยใช้ทำพาญูนิน่าจัดการหมดเลย พลังแรง จัดการได้หมดทุก

อย่าง หมุนตัวไปตลอด ควบคุมตัวเองไม่ได้ ชนะเลย... (ปรีดา ชมพูไชยเกิด, สัมภาษณ์)

“...เพราะความสามัคคีค่ะ ถ้าคนเดียวคงไม่สำเร็จ เพราะขาดความสามัคคีกันก็จะแพ้ เอ็กซ์โพร์ แต่นี้เค้าสามัคคีค่ะเลยชนะ” (ปิยฉัตร เม่นาคม, สัมภาษณ์)

“...เพราะเค้าสามัคคีกัน ช่วยกันเลยชนะพวกได้ครับ” (พิสิษฐ์ โกมลวิจิตร, สัมภาษณ์)

ทั้งนี้ ผู้ศึกษายังสอบถามเพิ่มเติมกับกลุ่มตัวอย่างเกี่ยวกับกลุ่มเพื่อนของพวกเขา และพวกเขาเคยมีประสบการณ์เกี่ยวกับการช่วยเหลือเพื่อนแบบกลุ่มโพร์เองบ้างหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างทั้งสามสามารถตีความเชื่อมโยงระหว่างภาพยนตร์การ์ตูนตอนที่ได้รับชมนี้กับประสบการณ์ที่ผ่านมาของตนได้ และสามารถอธิบายให้ผู้ศึกษาฟังได้ว่า

“ถ้าเราไม่ไปช่วยเพื่อน เราก็จะรู้สึกไม่ดีกับเพื่อน ผมมีเพื่อนสนิทหลายคนครับ เพื่อนมีปัญหาเกี่ยวกับการบ้าน ผมเป็นคนฉลาด อยู่ห้องคิงส์ก็จะช่วยเค้า ถ้าไม่ช่วยก็เท่ากับเป็นคนเลวแล้ว ผึกไปในตัว แค่นี้ก็ถือว่าเป็นคนดีแล้ว” (ปรีดา ชมพูไชยเกิด, สัมภาษณ์)

“เพื่อนสนิทหนูมีแพรว บี แบม บอมบี้ มีอะไรก็ช่วยเหลือกันคะ ถ้าหนูเป็นโพร์เองหนูก็จะไปช่วยไปไ้จ้ะ...” (ปิยฉัตร เม่นาคม, สัมภาษณ์)

“เพื่อนสนิทมีหลายคนนะ สนิทกันช่วยเหลือกัน ถ้าเพื่อนมีปัญหา เราก็ต้องช่วยอยู่แล้ว ถ้าเป็นโพร์เองจ้ะ แล้วเพื่อนถูกจับก็ต้องไปช่วยสิ...” (พิสิษฐ์ โกมลวิจิตร, สัมภาษณ์)

จากผลการศึกษาด้านการตีความของผู้ชมกลุ่มเด็กในด้านข้อคิดและคติสอนใจที่แฝงอยู่ตอนที่เปิดวีซีดีให้ชมนั้นสามารถสรุปได้ว่า เพศของกลุ่มตัวอย่างไม่ได้เป็นปัจจัยที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างตีความข้อคิดและคติสอนใจได้แตกต่างกัน กลุ่มตัวอย่างทั้งสองเพศสามารถทำความเข้าใจเนื้อหาและสามารถรับรู้ข้อคิดและคติสอนใจที่ได้รับจากตอนที่เปิดให้ชมได้เช่นเดียวกัน รวมถึงสามารถตีความเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อคิดและคติสอนใจในตอนนั้น ๆ โดยการตีความเปรียบเทียบกับประสบการณ์จริงของตน และยังคงพบว่ากลุ่มตัวอย่างมักให้ความสนใจในเนื้อหาและพฤติกรรมของตัวละครที่สอดคล้องกับความสนใจของเด็กแต่ละเพศ เช่น กลุ่มตัวอย่างเพศชายสองคนที่ได้ชมตอน “ผจญภัย X4” ผู้ศึกษาสังเกตได้ว่ามีความสนใจในตอนนี้เป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นตอนที่มีฉากแอ็คชั่น มีการปะทะกันระหว่างสี่สาวโพร์เองจีที่ใช้พลังวิเศษกับกลุ่มเอ็กซ์โพร์ค่อนข้างชัดเจนกว่าตอนอื่น ๆ จึงสามารถอธิบายถึงข้อคิดคติสอนใจที่ตนได้รับจากเรื่องให้ผู้ศึกษาฟังได้เป็นอย่างดี

ช่วงอายุของกลุ่มตัวอย่างเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างตีความข้อคิดและคติสอนใจที่แฝงอยู่ตอนที่เปิดวีซีดีให้ชมแตกต่างกันในบางกรณี กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุน้อยที่สุดยังไม่สามารถตีความข้อคิดและคติสอนใจในตอนที่เปิดให้ชมได้ครบทุกประเด็นเท่ากับกลุ่มตัวอย่างคน

อื่น ๆ ที่มีอายุมากกว่า เช่น กรณีของ ด.ญ. แพรวนภา ซึ่งมีอายุน้อยที่สุดในกลุ่มที่รับชมตอนที่ปรึกษาช่างหูก สามารถรับรู้ข้อคิดและคติสอนใจจากตอนนี้ได้เพียง 1 ประเด็น จากทั้งหมด 3 ประเด็น อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างผู้ยังมีอายุน้อย มีประสบการณ์ที่น้อยจึงยังไม่สามารถตีความพฤติกรรมของตัวละครที่ต้องอาศัยทักษะการตีความที่สลับซับซ้อนได้ แต่ยังสามารถตีความแยกแยะพฤติกรรมที่ดีและไม่ดีของตัวละครได้ อย่างไรก็ตาม กลุ่มตัวอย่างบางคนที่มีอายุน้อยที่สุด คือ 8 ปี ดังกรณีของ ด.ญ. ณัฐนิชา สามารถทำความเข้าใจเนื้อหาและสามารถรับรู้ข้อคิดและคติสอนใจที่ได้รับจากการชมตอนจนพอใจเมื่อเสื่อแสนสวยได้ครบทุกประเด็นเช่นเดียวกับกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากกว่า ทั้งยังตีความแยกแยะพฤติกรรมที่ดีและไม่ดีของตัวละครและให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับข้อคิดและคติสอนใจในตอนดังกล่าวได้ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า ความสามารถในการตีความของกลุ่มตัวอย่างขึ้นอยู่กับองค์ประกอบด้านการรับรู้และประสบการณ์ของกลุ่มตัวอย่างแต่ละบุคคลที่แตกต่างกัน

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้ชมกลุ่มเด็กที่มีต่อภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนซน

ผู้ศึกษาได้แบ่งผลการศึกษาในส่วนนี้ออกเป็น 4 ประเด็นย่อย ดังต่อไปนี้

1. ความสวยงามของภาพการ์ตูน
2. เสียงพากย์
3. เพลงประกอบภาพยนตร์การ์ตูน
4. ระยะเวลาในการออกอากาศ

ความสวยงามของภาพการ์ตูน

ภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนซน เป็นภาพยนตร์การ์ตูนแอนิเมชันสามมิติที่เน้นความน่ารักสดใสของตัวการ์ตูนที่มีลักษณะหัวโต ตัวเล็ก ซึ่งกลุ่มตัวอย่างทุกคนที่เป็นผู้ชมกลุ่มเด็กที่เป็นกลุ่มเป้าหมายหลักของภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้ต่างให้ความเห็นในประเด็นนี้ว่าภาพการ์ตูนมีความสวยงามในระดับที่เหมาะสมแล้ว และกลุ่มตัวอย่างบางคนยังทราบว่าภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้เป็นภาพยนตร์การ์ตูนแอนิเมชันสามมิติ ทั้งยังมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมดังนี้

“...ภาพสวย มันเป็นสามมิติ เป็นแอนิเมชัน ถ้าเป็นสองมิติจะไม่ค่อยสวย” (ปรีดา ชมพูไชยเกิด, สัมภาษณ์)

“...ตัวการ์ตูนสวยแล้ว ถ้าเปลี่ยนทรงผมจะดีเลย ตัวการ์ตูนตอนเพลงมาอยากจะให้เปลี่ยนรูปเหมือนกัน...” (ณัฐนิชา บรรทัดพันธุ์, สัมภาษณ์)

“...ภาพสวยงามดีแล้ว ตัวการ์ตูนก็วาดสวยดี หัวโต ตัวเล็ก ตัวป้อม ๆ เหมาะดีแล้วจะน่ารักดี” (สุทัตตา บุญยโสภณ, สัมภาษณ์)

“...ภาพการ์ตูน ดีครับ ก็หัวโต ขาเตี้ย ๆ ไม่ชอบตรงขา ขาสั้นไป แต่น้ำตาน่ารัก” (พิสิษฐ์ โกมลวิจิตร, สัมภาษณ์)

“...ภาพสวยดีครับ ไม่มีอะไรให้แก้ไขครับ” (ธิดิ นวเนตวิงส์, สัมภาษณ์)

“...ภาพสวยค่ะ น่ารัก ชอบ...” (สัณห์สุดา อังณพธรรม, สัมภาษณ์)

“...ภาพการ์ตูน ชอบครับ อยากให้แก้ต้นเจเป็นภาพกอดอกครับ ชอบแก้ต้นเจครับ” (วุฒิกกร ต่อประเสริฐกุล, สัมภาษณ์)

“...ภาพการ์ตูนก็สวยอยู่แล้วค่ะ ดีแล้ว น่ารัก” (แพรวนภา ชัยแสงจันทร์, สัมภาษณ์)

เสียงพากย์

สำหรับด้านเสียงพากย์ของภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้นับเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ส่งเสริมให้ภาพยนตร์การ์ตูนมีชีวิตชีวาและความสนุกสนานมากยิ่งขึ้น กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความพอใจกับเสียงพากย์ของตัวละครแต่ละตัว โดยเห็นว่ามีเหมาะสมดีแล้ว ทั้งยังให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมดังนี้

“...เสียงพากย์ ที่พากย์นำก็คงเป็นกาละแมร์นะคะ ดีแล้วค่ะ อยากให้ทุกคนมาพากย์สลับกันทีละวัน หลาย ๆ คน” (สุทัตตา บุญยโสภณ, สัมภาษณ์)

“...เสียงพากย์ ก็ดี แต่ปรับปรุงให้ดีกว่านี้นิดหนึ่งก็ดีครับ” (วุฒิกกร ต่อประเสริฐกุล, สัมภาษณ์)

“...เสียงพากย์ ดีแล้วค่ะ ไม่ต้องปรับปรุง” (สัณห์สุดา อังณพธรรม, สัมภาษณ์)

“...พากย์ได้ตลกดี” (ธิดิ นวเนตวิงส์, สัมภาษณ์)

“กาละแมร์เก็บตกพากย์ ดีแล้ว” (พิสิษฐ์ โกมลวิจิตร, สัมภาษณ์)

“...เฉพาะไก่จิ้ง แปลก ๆ เสียงเหมือนผู้ชายพูดทำเสียงหวานนะ นอกนั้นดีหมด เหลือแต่ไก่จิ้ง” (ปริดา ชมพูไชยเกิด, สัมภาษณ์)

“...เสียงพากย์ก็ดีแล้วค่ะ สนุก” (แพรวนภา ชัยแสงจันทร์, สัมภาษณ์)

“... ก็ดีค่ะ ดียอยู่แล้ว ไม่ต้องเปลี่ยน” (ปิยฉัตร เมนาคม, สัมภาษณ์)

เพลงประกอบภาพยนตร์การ์ตูน

เพลงประกอบภาพยนตร์การ์ตูนนับเป็นองค์ประกอบที่สำคัญส่วนหนึ่งของภาพยนตร์การ์ตูนที่ช่วยเสริมให้ภาพยนตร์การ์ตูนมีความสนุกสนาน และช่วยให้ผู้ชมเพลิดเพลินไปกับการรับชมภาพยนตร์การ์ตูนมากขึ้น อีกทั้งเพลงไตเติ้ลก่อนมีภาพยนตร์การ์ตูนนั้นยังมีเนื้อหาที่เป็นเรื่องราวโดยย่อของภาพยนตร์การ์ตูน ทำให้ผู้ชมสามารถรับรู้เรื่องราวโดยย่อของภาพยนตร์การ์ตูนได้อีก

ทางหนึ่งด้วย ผู้ศึกษาสังเกตได้ว่ากลุ่มตัวอย่างหลายคนสามารถร้องเพลงประกอบภาพยนตร์การ์ตูนตามไปได้ขณะที่ผู้ศึกษาได้เปิดวีซีดีบันทึกภาพยนตร์การ์ตูนให้ได้รับชม และเมื่อผู้ศึกษาถามถึงการจดจำเพลงประกอบภาพยนตร์การ์ตูนตั้งแต่ครั้งที่เรื่อนนี้ออกอากาศทางช่อง 3 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่กล่าวว่าตนสามารถจดจำและร้องตามเพลงประกอบภาพยนตร์การ์ตูนได้ตั้งแต่ครั้งนั้น แต่ต้องอาศัยการชมหลายครั้งจึงจะจดจำได้ แต่ยังมีกลุ่มตัวอย่างบางส่วนที่ไม่สามารถจดจำและร้องตามได้ โดยทั้งหมดให้ความเห็นว่าเป็นเพลงที่มีท่วงทำนองที่สนุกสนาน ไพเราะ จดจำได้ง่าย โดยกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นในประเด็นนี้ว่า

“...เพลง ร้องตามได้ “แองจี้ ๆ จั๊ดจาดีดา...” เพลงเพราะ มันส์ ร้องตามง่าย แต่ดูเป็นสิบ ๆ ที่ถึงร้องได้” (พิสิษฐ์ โกมลวิจิตร, สัมภาษณ์)

“เพลง ก็เพราะดีคะ เหมาะแล้ว ฟีกหักชะให้เด็ก ๆ หัดร้อง ได้เพิ่มความจำ จำง่าย เคยร้องเวลาไฟร์แองจี้มา ก็จะมีโน้ตข้างหน้าให้ร้องตาม หนูก็ร้องตามหรือไม่ก็เดินไปด้วย ดูหลังซีดีจะมีตัวอย่างคาราโอเกะ” (สุทัตตา บุญยโสภณ, สัมภาษณ์)

“...เพราะดี ฟังเพลงแล้วพอจะเข้าใจว่ามันเป็นเรื่องของเด็กผู้หญิงสี่คนที่ชน บอกเรื่องราวอยากได้คาราโอเกะ สองสามวันผมก็จำได้” (ปริดา ชมพูไชยเกิด, สัมภาษณ์)

“เพลงจำไม่ยากครับ ก็เพราะดี “ใครใจดีนี้นานี้เอง...” ปรับปรุงให้ดีกว่านี้นิดหนึ่งก็ดีกว่าไม่ดีตรงเสียงครับ” (วุฒิกกร ต่อประเสริฐกุล, สัมภาษณ์)

“เพลง ก็สนุกดีคะ ร้องได้คะ” (สัณห์สุดา อธิณนพธรรม, สัมภาษณ์)

“เพลงเพราะอยู่แล้วคะ จำไม่ยากเท่าไร สนุกดีด้วย” (แพรวนา ชัยแสงจันทร์, สัมภาษณ์)

“...จำได้สิ จำง่าย หนูก็ร้องได้ เพราะดี” (ปิยฉัตร เมนาคม, สัมภาษณ์)

“เพลง ฟังหลายรอบแล้วยังร้องไม่ได้เลย เพราะมากเลยคะ เพลงตอนจบอยากเปลี่ยนรูปภาพด้วย” (ณัฐนิชา บรรทัดพันธุ์, สัมภาษณ์)

“เพลงเพราะ แต่ร้องไม่ค่อยจะได้ แต่จำได้ง่าย” (ธิติ นวนตวิวงศ์, สัมภาษณ์)

ระยะเวลาในการออกอากาศ

ภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES สีสาวแสนซน ทั้งสองภาค มีระยะเวลาออกอากาศทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 ทุกวันจันทร์-อังคาร ในช่วงไพรม์ไทม์ คือ เวลา 19.45-20.00 น. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต้องการให้เพิ่มระยะเวลาออกอากาศให้มากขึ้นจากเดิม เนื่องจากต้องการรับชมภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้ได้นานขึ้น เพื่อต้องการซึมซับความบันเทิงที่ยาวนานขึ้นนั่นเอง

“...เวลาเพิ่มอีกก็ดี อีกซักประมาณสิบนาทีกี่ได้คะ จะได้มีเวลา มีเนื้อหาเพิ่ม” (สุทัตตา บุญยโสภณ, สัมภาษณ์)

“เวลาสิบห้านาที ผมว่าน้อยไปครับ ยี่สิบห้านาทีที่ดีกว่าให้เท่าดราคอนบอล” (วุฒิกิต ต่อประเสริฐกุล, สัมภาษณ์)

“เวลาน้อยไป อยากให้มีชั่วโมงนึง” (พิสิษฐ์ โกมลวิจิตร, สัมภาษณ์)

“เวลาก็มากอะค่ะ แต่สิบห้านาทีมันก็นาน น่าจะแบบครึ่งชั่วโมงไปเลยก็ได้” (สัณห์สุดา อรรถพรธรรม, สัมภาษณ์)

“เวลาอยากให้มากขึ้น เพราะว่าหนูชอบดู 20 นาทีเลยละกัน” (แพรวนา ชัยแสงจันทร์, สัมภาษณ์)

“เวลากำลังพอดี ๆ เพราะมีเวลาเหลือเพื่อจะได้อาบน้ำ ดูหนังเรื่องอื่นได้” (ณัฐนิชา บรรทัดพันธุ์, สัมภาษณ์)

จากผลการศึกษาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ภาพยนตร์การ์ตูนเรื่อง 4 ANGIES ที่สาวแสนซนเป็นภาพยนตร์การ์ตูนที่สามารถสร้างความประทับใจและยังคงอยู่ในความทรงจำของกลุ่มตัวอย่างได้เป็นอย่างดี กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดต่างมีความเห็นที่สอดคล้องกันว่าภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้ให้ทั้งความบันเทิง สาร และข้อคิดคติสอนใจแก่ตน ซึ่งนับว่ามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ผู้ผลิตภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้ได้ตั้งเอาไว้ทั้งสองประการ และกลุ่มตัวอย่างยังสามารถจดจำเนื้อหาในตอนที่เคยรับชมและตัวละครทั้งหลักและรองได้ แม้ว่าอาจจะมีการจดจำสับสนบ้างในแง่ของรายละเอียด อีกทั้งสามารถตีความแยกแยะพฤติกรรมของตัวละครในส่วนที่ดีและไม่ดีได้ แม้ว่ากลุ่มตัวอย่างบางคนที่ยังน้อย มีประสบการณ์ที่น้อยจึงยังไม่สามารถตีความพฤติกรรมของตัวละครที่ต้องอาศัยทักษะการตีความที่สลับซับซ้อนได้ และนอกจากนี้ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สามารถรับรู้ จดจำ และตีความข้อคิดและคติสอนใจที่ได้รับจากเรื่องได้และตรงตามกับผู้ผลิตที่ตั้งเอาไว้ ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างบางคนยังสามารถตีความเชื่อมโยงข้อคิดและคติสอนใจที่ได้รับจากเรื่องกับประสบการณ์ของตนเองในชีวิตจริงได้ ซึ่งนับว่าภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้ประสบความสำเร็จระดับหนึ่งในการสื่อสารวัตถุประสงค์หลักทั้งสองประการของผู้ผลิตไปยังผู้รับสารกลุ่มเป้าหมายหลักซึ่งก็คือผู้ชมกลุ่มเด็ก ซึ่งอย่างน้อยภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้ก็สามารถเป็นภาพยนตร์การ์ตูนที่สร้างความสุขและความประทับใจแก่ผู้รับสารที่เป็นกลุ่มผู้รับสารกลุ่มเป้าหมายได้